

University of Madras.

F. A. TEXT FOR 1902.

**RAMAYANA VENPA
POREPURI KANDAM**

BY

Tanjore

SATHAVADHANAM - SUBRAMANIAM AIYAR.

Head Tamil Pandit, St. Thome College, Mylapore, Madras

WITH AUTHOR'S NOTES

1902 - ம் வருஷத்து F. A. பாடம்.

இராமாயண வெண்பா.

மூன்றாவது

போர்புரிகாண்டம்

தஞ்சாவூர்

சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயர்,

இயற்றியது.

நாலாசிரியருரையுடன்

Madras :

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS,

1900

Price 8 Annas.

All Rights Reserved.

உ

கடவுள் துணை,

மு க வு ரை.

பு மகன்மாற்பகம் பொலிமதாணியினடு மாமணிநிகர்த்து வனப்பின் விழுமிய கோசலநாட்டின் நடுநாயகமாகிய அயோத்திமாநகரில் ஆழியொன்று ருட்டி ஆளுஞ்செலுத்திய தசரதசக்கரவர்த்தியின் திருமகனாவதரித்தருளிய இராமபிரானது சரிதை முழுமையும் யான் வெண்பாயப்பினால் ஐந்து காண்டங்களாக வகுத்தியற்றியுள்ள இராமாயணவேண்பா என்னும் தூலில் கனம்பொருந்திய சென்னைச்சர்வகலாசங்கத்துத் திராவிடபாடசபையாரால் 1900 - வது 1901 - வது வருடங்களின் F. A. பரீகஷைக்குப் பாடபுத்தகங்களாக முறையே அவதாரகாண்டம், வனம்புகுகாண்டம் நியமனஞ்செய்யப்பெற்று அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன,

அதான்று,

1902 - வது வருட F. A. பரீகஷைக்கும் பாடபுத்தகமாகவும் இராமாயணவேண்பாவின் மூன்றாவது காண்டமாகிய போர்ப்பிரகாண்டம் ஷேசபையார் நியமனஞ்செய்திருத்தலால் அதனைப் பதவுரை குறிப்புரைகளுடன் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப் புகுந்தனன்.

உவரிமுகந்துண்டு உவரீக்கி உண்ணிராக்கி உலகிற்குதவும் உயர்குணத் தெழிலியை உவமைகொண்டுற்ற உத்தமவித்துவ வித்தகர் இதனுட்கிடக்கும் என்சொல்வழுஉக்கள் எனைத்தையுமிகந்து இராமபிரானது இனிய சரிதை மழையை மாணவர்செவியெனும் வயலவாய்ப்பெய்து அறிவெனும் பைங்கூழ் அணிபெறவளர்த்து வெறுமையில் பெரும்பயன் விளைத்திட வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம்,

தஞ்சாவூர்,

சென்னை,
1901(1902)
ஜனவரிமீனா

} சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயன்,
தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதன்,
ஸென்தோம் காலேஜ்,
சென்னை.

இராமாயணவெண்பா.

ந - வது,

போர்புரிகாண்டம்.

(யுத்த காண்டம்.)

1. இன்னணங்கா குத்த னிருங்குடம்பாற் றுனையொடு
துன்னி யுறக்கேட்டுத் தொல்லில்ங்கை—மன்னும்
புணையிருபான் றேனாடையான் பங்கமர்ந்த தேர்ச்சித்
துணைவரொடு தேர்தலுற்றான் சூழ்ந்து.

இன்னணம்—இவ்வாறு, காகுத்தன்—இராமபிரான், இரு கடல்பான்—
பெரியகடலின் கரையில், துனையொடு—வானரசேனையொடு, துன்னி உற—
நெருங்கிவந்து தங்கியிருக்க, தொல்—பழமையான, இலங்கை மன்
னும்—இலங்கையில் நிலைத்திருக்கின்ற, புணை இருபான் தோள்உடையான்—
பந்த இரூபது தோள்களையுடைய இராவணன், கேட்டு—(அச்செய்தி)
கேள்வியுற்று, பாங்கு அமர்ந்த—பக்கத்திலுள்ள, தேர்ச்சித்துணைவரொடு—
மந்திரிகளோடு, சூழ்ந்து தேர்தல் உற்றான்—ஆராய்ந்தறிபத்தொடங்கினான்.

இன்னணம் - இன்னவண்ணம் என்றதின் மருஉ. காகுத்தன் - ககுத்
தன் என்னும் அரசனது மரபிற் றேன்றியவன்.

2. அஞ்ஞான்று வீடணன் னன் னன் முகநோக்கி
யெஞ்ஞான்று கற்புறியா லேந்திழையை—யிஞ்ஞான்றே
விட்டிடுதி னுன்னொவல், வெய்யோன் வெகுண்டொழுகப்
பட்டவன்புக் கான்பரமன் பால்.

அஞ்ஞான்று வீடணன்—அப்பொழுது வீடீணன், தன் அண்ணல்
முகம் நோக்கி—தனது முத்தோனாகிய இராவணன்முகத்தைப் பார்த்து,
எஞ்ஞான்றும் கற்பு அறியா—எக்காலத்தும் கற்புடைமை நீங்காத, ஏந்தி
ழையை—சீதையை, இஞ்ஞான்று ஏ—இப்பொழுதே, விட்டிடுதல் நன்று
என்—நீக்கிவிடுதல் நன்மை என்றுசொல்ல, அ வெய்யோன்—அந்தக்கொடிய,
இராவணனாள், வெகுண்டு ஒழுகப்பட்டிருக்கிறது கோபிக்கப்பட்டிரு,

அவன்—அவ்விபீடணன், பரமன்பால்—மேலோனாகிய இராமபிரானிடத்த
புக்கான்—சரணமடைந்தான்.

உம்மை - முற்றும்மை. ஏகாரம் விரைவுப்பொருட்டு. ஏந்திமை - வினை
த்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

வந்த விளவறனை மாருதிசொல் லாண்டீடெம்
நிந்தவிலங் கைக்கிறை நீயெயென்னு—முந்துமுடி
சூட்டினான். முன்னொர்கவித்—தோன்முள்ள வற்குமுடி
சூட்டினான் என்பு சுரந்து.

முன் ஓர் கவிதோன்றல் இளவற்கு—முன்பு ஒருவானரத்தலைவனாகிய
வாலியின் தம்பியான் சக்கிரிவனுக்கு, முடி சூட்டினான்—பட்டங்கட்டுவித்த
இராமபிரான், வந்த இளவல்தன்—தன்னிடத்தடைக்கலமாய் வந்த இளை
யோனாகிய விபீடணனை, மாருதி சொல்லால் நட்டு ஏற்று—அநுமாற்சொல்
வினாள் சிறேகித்து ஏற்றுக்கொண்டு அன்பு சுரந்து—(அவனிடத்து) அன்பு
யிருந்து, இந்த இலங்கைக்கு—இந்த இலங்காபுரிக்கு, நீ ஏ இறை என்ன—
நீயே அரசன்என்று, முந்து முடி சூட்டினான்—முன்னரே முடிசூட்டினான்.

ஏகாரம் - தேற்றம். முந்துமுடிசூட்டினான் எ - து இராவணசங்காரஞ்
செய்தல் உறுதியாதல்பற்றியென்க. இளவற்குமுடிசூட்டினான் எ - து முடி
சூடல் முத்தோனுக்கியல்பாயினும் அவன்கொடியனாயின் அவனைக்கொன்று
இளையவனுக்கு முடிசூட்டுவித்தல் இராமபிரானுக்கு இயற்கைபோலும் என்
தறாம். இது தருத்தடையடைகொளியணி.

4. பின்னர்க் கடலடைப்பான் பெம்மான் விடைக்குறியோன்
தன்னைக்குறித்துத் தருப்பையனை—மன்னியிருந்
தேழுதின நோற்பவவ செய்திஸெனய் யம்பொன்றா
லேழுகட லும்புகைந்த வே.

பெம்மான்—பெருமானாகிய இராமபிரான், பின்னர்—பின்பு, கடல்
அடைப்பான்—கடலை யடைக்கும்பொருட்டு, விடைக்குறியோன் தன்னை—
இடபத்தை அடையாளமாக்கொண்ட வருணதேவனை. குறித்து—உத்தே
சித்து, தருப்பை அனை மன்னி இருந்தி—தருப்பைப்பில்லாநாகிய சபனத்
தில பொருந்தியிருந்து, ஏழுதினம் நோற்ப—ஏழுநாட்கள்வரையில் தவஞ்
செய்யவும், அவன் எய்திலன்—அவ்வருணதேவன் எதிர்வந்தானிலானாக, எய்—
(மிக்கசினங்கொண்டு) எய்த, அம்பு ஒன்றால்—ஒருபாணத்தினால், ஏழு கட
லும் புகைந்த—ஏழுகடல்களும் கொதித்துப்புகைந்தன.

தன் ஏ அசைநிலைகள், பெம்மான் - பெருமான் என்பதன் மூலம், இட
பும் மேற்கிசைப்பாலுள் குறியாதலின் விடைக்குறியோன் எனப்படும். து.
உம்மை - முற்றும்மை. அடைப்பான் - எதிர்காலவினைபெய்ச்சம்.

இராமபிரான் கடலடைக்க வருணனைக்குறித்துத் தென்கடற்கரையில் தருப்பையணியில் தங்கினோற்ற தலம் தருப்பசபனம் என வழங்குகின்றது.

5. ஆழி புகைந்திடலும் மவ்வுருணன் வந்திறைஞ்சி
பாழி யடைப்பா னறைந்தேக—வாழியன்பின்
சேது நள னாழ்கட்டிச் சென்றிழைத்தான். றண்டொடுவிண்
மீதுயர்ச்சு வேலவெற்பின் மேல்.

அ வருணன்—அந்த வருணதேவன், ஆழி— (தனக்கு அகிட்டானமா கிய) கடலானது, புகைந்திடலும்—வெப்பியவுடன், வந்துஇறைஞ்சி—வந்து வணங்கி, ஆழி அடைப்பான் அறைந்து ஏக—கடலை அடைத்துக்கொள்ளச் சொல்லிச் செல்ல, பின்—பின்பு, ஆழியன்—சக்கரதாரியான இராமபிரான், சேது நளனால் கட்டி—அணையை நளனென்னும் வானரனால் (மலைகளைக் கொண்டு) கட்டுவித்து, சென்று— (அவ்வுழியால் கடலைக்கடந்து) சென்று, விண்மீது உயர்—ஆகாயத்தினிடை உயர்ந்திருக்கின்ற, சுவேலவெற்பின் மேல்— (இலங்கையிலுள்ள) சுவேலபருவத்தினிடத்து, தண்டொடு இழைத் தான்—வானரசேனுபுடன் தங்கியிருந்தான்.

புகைந்திடலும் - உம் ஈற்று வினையெச்சம்.

6. உற்ற விபீடணன்ங் குற்றசுக சாரணனாப்
பற்றி முனம்விடுப்பப் பார்த்துமல—னொற்றர்தமை
விட்டபுகா தென்னு விடுத்தா. னடிக்கிறை
மாட்டவொரல் லாம்புருத்தார் வந்து.

உற்ற— (இராமபிரானோடு) சேர்ந்த, விபீடணன்—விபீடணனானவன், அங்கு உற்ற சுகசாரணரை—(இராவணனாலேவப்பட்டு) அங்குவந்த சுகன் சாரணன் என்னும் ஒற்றர் இருவரையும், பற்றி—பிடித்து, முனம் விடுப் ப—அதில் கொண்டுவிட்டு விட, அமலன் பார்த்து—மலரகிதனை இராம பிரான் அவரைநோக்கி, ஒற்றர்தம்மை விட்டல்—தூதுவந்தவரைத்தண்டித் தல், தகாது என்ன விடுத்தான்—தகுதியின்றென்றுசொல்லி விடுவித்தான், அவர்—அவ்வொற்றரிருவரும், (பின்பு) அரக்கர்இறைமாட்டு வந்து—இராக் கதர்தலைவனான இராவணனிடத்து மீண்டுவந்து, எல்லாம் வகுத்தார்—அங்கு கிகழ்ந்தனவற்றையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லினர்.

சுகசாரணர் —“உயர்திணையும்மைத்தொகை பலரீதே” எவ்.றதனால் பன் மைவிசுதிபெற்றது.

7. வெற்பெடுத்தான் கோசலத்தார்வேந்துதனைக் காண்பானோர்
பொற்பெடுத்தோங் குங்கோ புரழிவா—மற்புயத்துத்
தாசாதி தானுந் தீமுகற்காண் பானிவர்த்தான்
பாசறையா மம்மலைமேற்பால்

வெற்பு எடுத்தான் = கைலைமையைப்பெரித்தானாகிய இராவணன், கோசலத்தார் வெந்துதனை = கோசலநாட்டாருக் கிறைவனாகிய இராமனை, காண்பான் = பார்க்கும்பொருட்டு, பொற்புஎடுத்து ஓங்கும் = அழகினால் உயர்த்தப்பட்டு நீண்ட, ஓர்கோபுரம் இவர = ஒருகோபுரத்தின்மேல் ஏறிநிற்க, மல்புயத்து தாசாதிதானும் = மம்போரில்வல்ல தோகையுடைய தசரதகுமாரனான இராமபிரானும், தசமுகன் காண்பான் = இராவணனை நோக்கும் பொருட்டு பாசறை ஆம் அ மலைமேல்பால் = படைவீடாகிய அந்தச் சுவேலமலையின் மேலிடத்தில், இவரந்தான் = ஏறிநின்றான்.

தன் தான் அசைநிலைகள். வெற்பெடுத்தான் - வினையாலினையும்பெயர்; முன்னர் இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்யச் சென்றபோது கைலைமையைப்பெயர்த்தவனாவான்.

உம்மை - இறந்ததுதழீஇயவெச்சம். இவர இவரந்தானெனமுடிக்க.

8. வீடணன்றான் வெவ்வரக்கர் வேந்தனில நென்றுசுட்டமேடமுச்ச முற்றான்சேய் மேற்கிகரி - நாடியுற்ற .

வெய்யவன்மேற் பாய்ந்துமுடி வீழ்த்தி விசையங்கொண்டையனைத்தாழ்ந்தான் மீன் டடைந்து.

வீடணன் = வீடணனாவான்; இவன் = (கோபுரத்தின்மேலேறிநிற்கின்ற) இவனே, வெவ்வரக்கர் வேந்தன் = கொடிய இராக்கதர்க்கரசனாகிய இராவணன், என்று சுட்ட = என்று சுட்டிக்காட்டலும், மேடம் உச்சம் உற்றான் சேய் = மேடராசியை உச்சத்தானமாக்கொண்ட சூரியனது புத்திரனாகிய சுகிரீவன், மேல்கிகரி நாடியுற்ற = கோபுரத்தின்மேல்ஏறிநின்ற, வெய்யவன்மேல் பாய்ந்து = கொடியோனாகிய அவ்விராவணன்மேல் பாய்ந்து, முடிவீழ்த்தி = அவனது கிரீடத்தைக் கீழ்த்தள்ளி, விசையங்கொண்டு = வெற்றிபெற்று, மீண்டு அடைந்து = திரும்பிவந்து, ஐயனை தாழ்ந்தான் = தலைவனாகிய இராமபிரானை வணங்கினான்.

தான் அசைநிலை. மேடராசி சூரியனுக்கு உச்சத்தானம் என்பது சோதிடநூற்கொள்கையாமாதலின் மேடமுச்சமுற்றான் என்னப்பட்டது; உச்சத்தானம் - உயர்ந்த இடம்.

9. பின்னரங்க தன்முன்னைப் பெம்மான்று தேவக்கோன் முன்னு மரக்கழிறை முன்னரும - வன்னவன்னு னீயாவ னென்னமுன நின்னைவா லிற்பிணித்தான் செயாமென் றுனன்னான் மேர்ந்து.

பின்னர் = பின்பு, பெம்மாள் = இராமபிரான், அங்கதன் தன்னை வாலி குமாரனான அங்கதனை, துது ஏவ = தூதாக அனுப்ப, கோன் முன்னும் அரக்கர் இறை முன்னர் = குற்றங்களைச் செய்யக்கருதுகின்ற இராக்ஷஸர்களை வனான இராவணனுக்கு முன்பு உற = (அவன்) அடைய, அன்னவன் = அவ்விராவணன், நீ யாவன் = நீ யாவென்று வினாவ, அன்னான் அங்கத

னாவன், தோந்து=ஆலோசித்தறிந்து, கிண்ண முனம் வாவில் பணித்தா
ன்=உண்ண முன்னாளில் வாலினம் கட்டியவனாகிய வாவியின், சேய் ஆம்
என்றான்=புத்திரன் (பாள்) என்று விடைபகர்ந்தான்.

தன் தான் ஆம் அசைகிறீர்கள். வாவில் பணித்தான் எ-து முன்பு
வாலி திக்குவியஞ்செய்யத் தென்றியசையிற் சென்றபொழுது இராவணன்
பின்புறத்தில் வந்து கட்டிக்கொள்ள அவனைத் தன்வாலினம்கட்டிக்கொண்டு
கிட்கின்ற, தக்குவர இராவணன் வருந்திப் பிரமனைவேண்ட அபபிரமன் வே
ண்டுகொளால் கட்டவிழ்த்து விட்டான் என்பதாம். “கிண்ணவாலிம்பணித்
தான் சேய்” என்றது. இராவணனை இழித்துக்கூறிய இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

10. என்றிகழ வெந்தரக்க, நெங்குளதி லங்கையைமுன்
யுன்றியெறித் திட்டநவி, சொல்லென்ன—நின்றுனய.
னந்திரத்தால், வீக்குமிழி வாற்றள்ளுண் டோடிற்று
லெத்திசைத்தோ வென்றா னிழித்து.

என்று இகழ்=என்று இகழ்ந்துசொல்ல, அரக்கன் வெந்து=இராவ
ணன் மனங்கொதித்து, இலங்கையை=இலங்காபுரியை, முன்னுன்றி=முன்
அடைந்து, எறித்திட்ட கவி எங்கு உளது=எரித்த குங்கு எங்கு இருக்கின்
றது, சொல் என்ன=சொல்வாயென்று வினாவ, (அங்கதன்), இழித்து=இகழ்
ந்து, (அக்குரங்கு) கிண் தனயன் அதிரத்தால்=உன் மகனை (இந்திரசி
த்தனது) பிரமாத்திரத்தால், வீக்கும் இழிவால் தன்னுண்டு=கட்டுண்டஇழி
வினால் (எங்குளினின்றும்) தள்ளப்பட்டி, ஒடிற்று=ஒடியது, எத்திசைத்து ஒ
ன்றான்=(இப்பொழுது) எதிக்கிலுள்ளதோ என்று விடைபகர்ந்தான்.

ஒ கழிவிரக்கப்பொருட்டு. ஆல் அசை. தன்னுண்டோடிற்று எ-து
தன்னுண்ட குரங்கே இலங்கையை எரித்ததெனின் உயர்ந்த எமதுவலிமை
யைத் தெரிவாய் என்னலைக் குறிக்கின்றது. இப்பாட்டில் ஆறுமணிக்கையால்
மற்றைவானரர்களுக்குப் புகழ்ச்சிதோன்றினதனால், வஞ்சப்புதம்ச்சிறப்பி

11. வென்றிபெறு கற்பவனோ விட்டிடுதி யின்னேநீ
யென்றறையப் பின்றியோ னிக்குரங்கைக்—கொன்றிடுவி
ொன்னவெனிர்த் தார்க்கொன் றிராகவன்பா, லங்கதன்போந்
தன்னவவன் கோள்சொற்றா, னால்.

பின் அங்கதன்=பின்பு அங்கதனாவன், வென்றிபெறு கற்பவனை=கற்
பினால் எவரையும் வென்ற சீதாபிராட்டியை, யின்னே நீ விட்டிடுதி=நீ
இப்பொழுதே விட்டக்டவாய், என்று அறைய=என்று (இராவணனைநோக்கிச்)
சொல்ல, சீயோன் இ குரங்கை கொன்றிடுவீர் என்ன=கொடியவனாகிய இரா
வணன் இவ்வானரத்தைக் கொல்லுங்களென்று [கிங்கராரைநோக்கிக்] கூற,
எதிர்த்தார் கொன்று இராகவன்பால் போந்து=எதிர்த்த அவரைச்சங்கரித்து
இராமபிராட்டித்து வந்து சேர்ந்து, அன்ன அவன் கோள் சொற்றான்=அத்
தன்மையான அவ்விராவணனது சீமைகளைச்சொல்லினன்.

ஆல் அசை. இன்னே - நிகழ்காலங்குறிப்பதோர் இடைச்சொல்.

12. அங்கதனும் நவ்வா. நிறைந்திடலுங் தாசரதி
பொங்குதலித் தாணப் பொருகடலோ—டங்ககத்திற்
கஞ்சலுறு நெஞ்சத் தாக்கர்தணர். குழிலங்கை
யிஞ்சியினைச் சூழ்ந்தா னெதிர்த்து.

அங்கதன் உற்று அவ்வாறு அறைந்திடலும்—அங்கத்தனவன் அடைந்து அவ்வண்ணம் சொல்லுதலும், தாசரதி=இராமபிரான், அங்கு அகத்திற்கு அஞ்சல் உறு=அவ்விடத்தில் பாவச்செயல்களுக்கு அஞ்சாத, நெஞ்சத்து அரக்கர்தணம் சூழ்=மனத்தையுடைய இராக்கதர் கூட்டம் சூழ்ந்த, இலங்கை இஞ்சியினை=இலங்காபுரியின்மதிலை, எதிர்த்து=எதிர்த்து, பொங்கு பொரு கவி தாண கடலோடு=மிருந்த மோதுகின்ற வானரசேநாசமுத்திரத் தோடுசேர்ந்து, சூழ்ந்தான்=வளைந்துகொண்டான்.

அறைந்திடலும் உழ்விருதிபெற்ற வினையெச்சம்.

13. வானரவ ருதினியம் மாண்புரிசை சூழ்ந்தார்த்து
மேனவிலும் பூசலுணர் வெந்நிருதர்—கோடாடல்சார்
மன்னர்குழாய் கூடி மருவினனாக் காக்குமருள்
வள்ளலொடும் போரேற்றார் வந்து.

வானர வருதினி=வானரசேனைகள், அ மாண்புரிசை சூழ்ந்து=அந்த மாட்சிமைப்பட்டமதிலைச் சூழ்ந்துகொண்டு, ஆர்த்து மேல் நவிலும் பூசல் உணர்=கர்ச்சித்தகமாய்க்கூவிய பேரொலியைக்கேட்டறிந்த, வெம்நிருதர் கோள்=கொடிய இராக்கதர்தலைவனான இராவணனது, அடல் சால் மள்ளர்=வலிமைமிக்க படைவீரர்கள், குழாய் கூடி வந்து=கூட்டமாய்ச் சேர்ந்துவந்து, மருவினரை காக்கும் அருள்வள்ளலொடும்=(தன்னை) அடைந்தவரைக்காகின்ற கருணைத்தியாகியான இராமபிரானுடன், போர் ஏற்றார்=போர்புரிய எதிர்த்தனர்.

வருதினி=வடமொழித்தற்பவம். உம் - உயர்வுபெறப்பு. அடைந்த வரைக்காக்கும் அருள் - து சரணம்புகுந்த சக்கிரீவவிபீடனரைக் காத்த கருணையை நோக்கி என்க.

14. வெம்பார் பிரசங்கன் வெய்துவந்து போரியற்றச்
சம்பாதி வெற்பொன்றும் சாய்த்திட்டான்—உம்பாய்ந்து
காலினமக ணோர்துருமங் கைக்கொடுபோ தச்சம்பு
மாலியுயிர் மாய்ந்தான் மடிந்து.

வெம்பு ஆர் பிரசங்கன்=மனக்கொதிப்பை அடைந்த பிரசங்கனென்னும் அரக்கன், வெய்து வந்து=விரைந்து வந்து, போர்இயற்ற=யுத்தஞ்செய்ய, சம்பாதி வெற்பு ஒன்றும் சாய்த்திட்டான்=சம்பாதியென்னும் கழுங்கிறவன் (அவனை) ஒருமலையினால் கொன்றான், காலினமகன்=வாயுபுத்திரனான

அதுமான், கம் பாய்ந்து ஆகாயத்தின்தாவி, ஓர் துறமங்கைக்கொடுபோத = ஒரு மரத்தைக் கையாற்பிடுங்கிக்கொண்டு புக, சம்புமாலி = சம்புமாலி பென்னும் அரக்கன், மடிந்து உயிர்மாய்ந்தான் = (அம்மரத்தினுட்பட்டிச்) சாய்ந்து இறந்தான்.

வெம்பு = மூதனிலைத்தொழிப்பெயர். சம்பாதி = சடாபுவின் தமையன்; இவனும் இராமபிரான்சேனையோடுசேர்ந்து வந்துள்ளார்.

இதுமுதல் ஆறுசெய்யுட்கள் வானரப்படைக்கும் இராக்கதப்படைக்கும் நடந்த துவந்தயுத்தம்.

15. வல்லான் பிரதபனன் வந்துசும ரூற்றறனன்

கொல்லாருமோர்கதையாற் கொன்றனன் பின் — மல்லாருந்
தோட்டபனன் போந்து பூற்றுச் சூழ்ந்துகச னன்னவனை
விட்டிவிசும் பூர்க்குய்த்தான் வெய்து.

வல்லான் பிரதபனன் = வலியோனாகிய பிரதபனனென்னும் அரக்கன், வந்து சுமர் ஆற்ற = எதிர்த்துவந்து பேர்புரிய, நான் = நானென்னும் வானரவீரன், கொல ஆரும் ஓர் கதையால் கொன்றான் = கொல்லுதம் ரெழிலை யுடைய ஒரு தண்டாயுதத்தால் கொன்றான், பின் மல் ஆரும் தோள் தப னன் = பின்பு மற்போரில் வலிமையுற்ற புயங்களை யுடைய தபனனென் னும் அரக்கன், போந்து உடற்ற = புகுந்துபேர்புரிய, கசன் = கசனென் னும் வானரன், அன்னவனை சூழ்ந்து = அவ்வரக்கனை வளைந்து, வெய்து வீட்டி விசும்பு ஊர்க்கு உய்த்தான் = விராவில் கொன்று வீரசுவர்க்கத்துக்குச் செலுத்தினன்.

ஓர் - ஒன்றென்பதின் விகாரம். விசும்பூர்க்குய்த்தான் எ - து போர்க் களத்திற்குத் தார் வீரசுவர்க்கம்புகுமியல்புற்றி என்க. வெய்து - விராவுக்குறி ப்பிடைச்சொல்.

16. மித்துருக்கன் வந்தெதிர விடண ன்றண் டாலவனை யத்துறக்க மாதர்விருந் தாக்கினாறம் — சத்துருக்கள் போற்று மிலக்குவன்றான் போந்தவிறுபாக்களை வில் லெற்று கணைக் கூண்டித்தா னெய்து.

மித்துருக்கன் = மித்துருக்கனென்னும் அரக்கன், வந்து எதிர = வந்து எதிர்த்துப் பேர்புரிய, விடணன் = விபீடணன், தண்டால் அவனை = தண்டாயுதத்தால் அவ்வரக்கனை, அ துறக்கம் மாதர் விருந்து ஆக்கினன் = அந்த வீரசுவர்க்கத்துள்ள அரம்மபாதருக்கு விருந்தாகச் செய்தனன், (கொன்ற னென்றபடி) போந்த விறுபாக்களை = போருக்குவந்த விறுபாக்களென்னும் அரக்களை, சத்துருக்கள் போற்றும் இலக்குவன் = பகைவரும் துதிக்கின்ற இலக்குமணன், எய்து = ஏவி, வில் ஏற்று கணைக்கு = வில்லில் ஏறிட்ட அம்புக்கு, ஊண் அளித்தாள் = உணவாகக்கொடுத்தனன் (கொன்றான் என்றபடி).

ஆல் தான்—அசைகிலைகள். துறக்கமாதர் விருந்தாக்கினன் எ - தும், கணைக்கணனித்தான் எ - தும் மங்கலமாகிய தகுதிவழக்குகள். மித்தருக்கன், வீடணன், இலக்குவன் இவை வடமொழி மரூஉ.

17. கூர்வேல் பிரகசன்போர் கொண்டிடற்ற ஹங்கொற்றத் தார்வேயிரவிமுகன் சங்கரித்தான்—சூர்வேய்ந்த தோமரத்தி னான்மயிந்தன் சூழ்வச் சிரமுட்டி யாமரக்க ணைப்புடைத்தா னர்த்து.

கூர்வேல் பிரகசன்—கூரிய வேலைத்தரித்த பிரகசன் என்னும் அரக்கன், போர் கொண்டு உடற்றலும்கோபங்கொண்டு போர்புரியவந்ததும், கொற்றம் தார்வேய்—வெற்றிமாலையுண்ட, இரவிமுகன் சங்கரித்தான்—சூரியபுத்திரனான சங்கரிவன் (அவனைக்) கொண்டனன், சூழ்—போருக்குசூழ்ந்த, வச்சிரமுட்டி ஆம் அரக்கனை—வச்சிரமுட்டி என்னும் அரக்கனை, சூர்வேய்ந்த தோமரத்தினால்—வலிமையொருங்கிய இருப்புலக்கையால், மயிந்தன்—மயிந்தனென்னும் வானரன், ஆர்த்து புடைத்தான்—கர்ச்சித்து அடித்தான்.

ஆம் எ - து ஆகும் என்னும் பெயரச்சத்தின் சுற்றுபொயை “செய்யு மென்னெச்சவீற்றுயிர்மெய் சேறலும்” என்றதனாற் கெட்டது.

18. எச்சகோபன் எக்கியகோபனும், சுதக்கன்—சுதக்கனும், ஏன் அக்கினிகேது—வலிமையுடைய அக்கினிகேதுவும், துச்சன் இரச்சமிதேது—கெட்டவனான இரச்சமிதேது என்ற, பெயர்கொள்—பேரைக்கொண்ட, நசுசு நேர் நெஞ்சன்—விடத்தையொத்த மனமுடையோனும், எனும் நால்வர்—என்று சொல்லப்பட்ட நான்குக்கர், அமர்நேர்த்து—போர்புரிந்து, காகுத்தன் அம் பால் வெந்தி—இராமபிரானது பாணத்தினால் தீர்த்து, வெம் சூழ் நேர் பஞ்சு ஆனா—கொடிய நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சினுக் கொப்பாயினார்.

எச்சகோபன்—எக்கியகோபனும், சுதக்கன்—சுதக்கனும், ஏன் அக்கினிகேது—வலிமையுடைய அக்கினிகேதுவும், துச்சன் இரச்சமிதேது—கெட்டவனான இரச்சமிதேது என்ற, பெயர்கொள்—பேரைக்கொண்ட, நசுசு நேர் நெஞ்சன்—விடத்தையொத்த மனமுடையோனும், எனும் நால்வர்—என்று சொல்லப்பட்ட நான்குக்கர், அமர்நேர்த்து—போர்புரிந்து, காகுத்தன் அம் பால் வெந்தி—இராமபிரானது பாணத்தினால் தீர்த்து, வெம் சூழ் நேர் பஞ்சு ஆனா—கொடிய நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சினுக் கொப்பாயினார்.

நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சி உருவழிதல்போல் அன்னன்கரக்கரும் உருவழிந்தனர் என்பதாம். துச்சன்—இரச்சமி - எனகரமெய் விரித்தல்.

19. ஆற்றம் துவிது னசனிப் பிரபனெனுஞ் சீற்றத் தாக்கனுட நேய்த்திட்டா—சேற்றம்மரிஸ்ஸி வாவிச் சசேனெனெனும் வானரன்கித் துன்மாலி யாவிக்கு விண்ணளித்தா னால்.

ஆற்றல்—துவிதன்—வலிமையுடைய துவிதனென்னும் வானரன், அசனி—வானன் எனும்—அசனிப்பிரபனென்ற, சீற்றத்து அரக்கன் உடல்—கோபுத்

தைபுடைய அரக்கனது உடலை, தேய்த்திட்டான் = அழித்தான், சுசேனன் எனும் வானரன் = சுசேனனென்னும் வானரன்; அமரில் ஏற்று = போரில் எதிர்த்து, வாவி = தாவி, வித்துன்மாவின் = வித்துன்மாவியென்னும் அரக்கனது, ஆலிக்கு விண் அளித்தான் = உயிருக்கு வீரனவர்க்கத்தைக் கொடுத்தான். (கொன்றான் என்றபடி) ஆல் - அசைநிலை.

20. இவ்வணமே தாசரதி பெற்றுநிலை யாற்குரங்
 ஸ்வரக்க மாரை யிடர்விறலை — யிவ்வுலகி.
 னப்புறத்தாரக் குஞ்சென் றறைவான்போ லுக்குடபா
 லப்புளிநன் வீழ்ந்தகன்றா னுண்டு.

இவ்வணம் ஏ தாசரதி = இவ்விதமாய் இராமபிரான், ஏற்று நிலையால் குரங்கால் = நானேற்றிய விலலாலும் வானரசேனர்களாலும், அ அரக்க மாரை அடர் விறலை = அந்த அரக்கர்களைக்கொன்ற பராக்கிரமத்தை, இனன் ஆண்டு = குரியானவன் அப்பொழுது, இ உலகின் அப்புறத்தார்க்கும் = இந்த உலகினுக்கு அப்புறத்திலுள்ளவர்களுக்கும், சென்று அறைவான்போல் = சொல்லப்போவான்போல், குடபால் அப்புள் வீழ்ந்த அகன்றான் = மேல்கட லில் மூழ்கிச் சென்றான்.

எ - அசைநிலை. அப்புறத்தார் = பூவுலகிற்குப் புறம்பாயுள்ள உலகத்தார். உம்மை இறந்தது தழீஇயது. அடர் = விளைத்தொகை. இனன் வீழ்ந்தகன் றான் எ - து சூரியன் அத்தயித்தான் என்றதாம். தற்குறிப்பேற்றவணி.

21. கங்குலிலி இராவணிதான் காய்களத்தில் வந்தெதிர்ப்ப
 வங்கதன்போந் தன்னா னடுகணையாம் — பொங்குபெயன்
 மாற்றிக் கொடிஞ்சி மணித்தேர் துகளார்க்கி
 காற்றிற் பறக்குவித்தான் கண்டு.

கங்குலிலி இராவணி = அன்றிரவில் இந்திரசித்து, காய் களத்தில் வந்து எதிர்ப்ப = கோபிக்கும போர்க்களத்தில் வந்துஎதிர்த்திட, அங்கதன் கண்டு போது = அங்கதனைவர் கோக்கிப்புகுந்து, அன்னான் அடுகணை ஆம் = அவ னது கொல்லுஞ்செயலுள்ள அம்புகளாகிய, பொங்கு பெயல் மாற்றி = மிகு ந்த மழையை மாற்றி, கொடிஞ்சி மணி தேர் = (அவனது) மேன்மொட்டை யுடைய அழகிய தேரை, துகள் ஆக்கி = பொடியாக்கி, காற்றில் பறக்குவித் தான் = காற்றில் பறக்கும்படிசெய்தான்.

தான் - அசைநிலை. இராவணி - இராவணன்புத்திரன். பறக்குவித்தான் - பிறவினை.

22. வையமழி வுற்றிட லும்தொன்னிந் திராவணியெய்
 வெய்யுவர வக்கணை தம் மெய்ப்பிணிப்ப — வையமெலாந்
 சோராத் தாக்குமிறை சோர்ந்துகிடந் தான்களத்திற்
 ருராருந் தம்பியொடுஞ் சாய்ந்து.

வையம் அழிவுற்றிடலும்==தேர் உடைந்தவுடன், இராவணி வாய் ஒளிந்து==இந்திரசித்து ஆகாயத்தில் ஒளிந்துநின்றகொண்டு, எய் வையம் அரவக் கணை==ஏவிய கொடிய நாகாஸ்திரமானது தம் மெய் பிணிப்பண்தம்முடைய உடம்பைக் கட்ட, வையம் எலாம் சோராத காக்கும் இறை==உலகங்க ளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் காக்கின்ற இராமபிரான், தார் ஆரும் தம்பி ஒழிம்==வெற்றிமாலைபூண்ட இலக்குமணனுடன், சாய்ந்து சோர்ந்து களத்தில் கிடந்தான்=(யுத்தபூமியில்) விழுந்து மூர்ச்சித்துக்கிடந்தனன்.

தம் எ-து இலக்குமணனையும் உளப்படுத்திய தன்மைப்பன்மைப்பெயர். உம்மை எதிரததழீஇயது. வையமெலாஞ்சோராத காக்குமிறை சோர்ந்து கிடந்தான் எ - தில் முரணவினைந்தழி வணி தோன்றுகின்றது.

23. செம்ம விருவர் செயனோக்கிச் சூரன்சே யிம்மெனுமுன் னேகியிராக்கதர்கோன்—வெம்மகனைக் கைவசத்தி னிற்கவர்மின்கண்டெனச்சே நாதிரர் னாவர்தமை) விட்டா னமுன்று.

சூரன்சேய்=சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவன், செம்மல் இருவர் செயல் நோக்கி=இராச குமாரராகிய இராமலட்சுமணரது செய்கையைக் கண்டு, சேநாதிரர் ஈர் ஐவர் தமை=சேநாபதிகளாகிய பதினமரை (நோக்கி), இம் எனும் முன் ஏகி=(நீவிர்) இம் என்னும் பொழுதிற்குள் சென்று, இராக்கதர் கோன் வெம் மகனை=இராக்கதர்தலைவனான இராவணனது கொடிய மகனாகிய இந்திரசித்தை, கண்டு கைவசத்தினில் கவர்மின் என=தேடிக்கண்டு கையினிடமாப்பிடியுங்கள் என்றுசொல்லி, அமுன்று=கோபங்கொண்டு, விட்டான்=அனுப்பினான்.

இம் எ - து விரைவுக் குறிப்பிடைச்சொல்.

24. தேண்டியது மான்முதலோர் சேணில் விரைந்துபுகக் காண்டலுமி ராவணிசெங் கட்பொறிகண்—மூண்டிடக்கை விற்பொடுத்துக் கூர்ங்கணையால் வீழ்த்தித்தன், மந்தைபா லுற்றனைத்துஞ் சொற்றா னுவந்து.

அநுமான்முதலோர்=அநுமன்முதலிய சேநாபதிகள், சேணில் விரைந்து தேண்டி புக=ஆகாயத்தில் விரைந்து தேடிப்புக, இராவணி காண்டலும் செம் கண் பொறிகள் மூண்டிட=இந்திரசித்து (அவரைப்) பார்த்ததும் சிவந்த கண்களினின்று தீப்பொறிகள் மிகக்கொட்ட, கைவிலைதொடுத்தது=கையிலுள்ளவிலில் பிரயோகித்து, கூர் கணையால்=கூரிய பாணிகளினால், வீழ்த்தி=அவரைக்கீழ்த்தள்ளி, தன் தந்தைபால உற்று=தனது தகப்பனாகிய இராவணனிடம் அடைந்து, அனைத்தும்=அங்கு நடந்தபிழைப்புகளை யெல்லாம், உவந்து சொற்றான்=களித்துச்சொல்லினான்.

காண்டலும் - உம் ஈற்று வினையெச்சம்; காண் பகுதி, உம் விருதி, துஅல்காரியைகள், தேனடி - விரித்தல விகாரம்.

25. காதலனைத் தந்தைதழிஇக் காலம்சீ தைக்குத்தன்
காதலன்முன் னோர்செயலைக் காட்டுமெனப்—பாதான் னுன்
பேய்ந்தானைப் புட்பகத்து லேற்றிவந் துக்களத்திற்
சாய்ந்தானைக் காட்டினான் சார்ந்து.

காதலனை தந்தை தழிஇ=புத்திரானகிய இன்றிரசித்தைப் பிதாவாகிய இராவணன் தழுவிக்கொண்டு, காவல சீதைக்கு = சிறையிலிருக்கின்ற சீதைக்கு, தன் காதலன்முன்னோர் = அவளது கணவன்முதலியோரது, செயலை காட்டுக என = வீழ்த்துகிடக்கின்ற செய்கையைக் காட்டக்கடவை என்று சொல்ல, பாதகன் துன்பு ஏய்ந்தானை - பாவியாகிய அவ்வின்றிரசித்து துன்ப டைந்தவனாகிய சீதையை, புட்பகத்தில் ஏறிவிவந்து=புட்பகவிமானத்திலே றிக்கொண்டு வந்து, அ களத்தில சார்ந்து=அப்போர்க்களம் அடைந்து, சாய்ந்தானை காட்டினான் = சோர்ந்துகிடக்கின்ற இராமலட்சுமணரைக் காட்டினான்.

புட்பகம் - குபேரவிடத்திருந்து இராவணனால் கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு விமானம். துன்பேய்ந்தான், சாய்ந்தார் - வினையாலணந்தபெயர்கள்.

26. சீதையவர்க் கண்டுமனந் தீயின் மெழுதாக

மாது திரிசடைய¹ மங்கலியை—மீதுயரீம்

மானஞ் சுமவாதான் மாய்ந்திலர்நின் கோன்முதலோர்
நீநஞ் சமுங்கலென்று னேர்ந்து.

சீதை அவர் கண்டு=சீதாபிராட்டி அங்குச சோர்ந்துகிடக்கின்ற இராம லட்சுமணரைப்பார்த்து, மனம் தீயின் மெழுது ஆக=மனமானது தீயிற் பட்டமெழுதுபோல் நைந்துருகாநிற்க, மாது திரிசடை=திரிசடையென்னும் பெண்ணைவள், நேர்ந்து=(சீதையை)நோக்கி, மீது உயர் இமானம்=மேலு யர்ந்துசெல்லும் இந்த விமானம், அமங்கலியை சுமவாது ஆல்=மங்கலமிழந்த விதவையைச் சுமக்காது அதனால், நின்கோன் முதலோர் மாய்ந்திலர்=உனது நாயகன்முதலியோர் இமநீதிலர், நீ நஞ்சு அமுங்கல் என்றால்=நீ நொந்து வருந்தாதொழிகவெனச் சொல்லித் தேற்றினள்.

நைந்து - நஞ்சு; போலி. அமுங்கல் - எதிர்மறையேவல் வினையுந்து.

27. தேருமற் றூரணகியைத் தீயவர்மீட் டெம்பின்டி சூர²க³க⁴க⁵க⁶க⁷க⁸க⁹க¹⁰க¹¹க¹²க¹³க¹⁴க¹⁵க¹⁶க¹⁷க¹⁸க¹⁹க²⁰க²¹க²²க²³க²⁴க²⁵க²⁶க²⁷க²⁸க²⁹க³⁰க³¹க³²க³³க³⁴க³⁵க³⁶க³⁷க³⁸க³⁹க⁴⁰க⁴¹க⁴²க⁴³க⁴⁴க⁴⁵க⁴⁶க⁴⁷க⁴⁸க⁴⁹க⁵⁰க⁵¹க⁵²க⁵³க⁵⁴க⁵⁵க⁵⁶க⁵⁷க⁵⁸க⁵⁹க⁶⁰க⁶¹க⁶²க⁶³க⁶⁴க⁶⁵க⁶⁶க⁶⁷க⁶⁸க⁶⁹க⁷⁰க⁷¹க⁷²க⁷³க⁷⁴க⁷⁵க⁷⁶க⁷⁷க⁷⁸க⁷⁹க⁸⁰க⁸¹க⁸²க⁸³க⁸⁴க⁸⁵க⁸⁶க⁸⁷க⁸⁸க⁸⁹க⁹⁰க⁹¹க⁹²க⁹³க⁹⁴க⁹⁵க⁹⁶க⁹⁷க⁹⁸க⁹⁹க¹⁰⁰க¹⁰¹க¹⁰²க¹⁰³க¹⁰⁴க¹⁰⁵க¹⁰⁶க¹⁰⁷க¹⁰⁸க¹⁰⁹க¹¹⁰க¹¹¹க¹¹²க¹¹³க¹¹⁴க¹¹⁵க¹¹⁶க¹¹⁷க¹¹⁸க¹¹⁹க¹²⁰க¹²¹க¹²²க¹²³க¹²⁴க¹²⁵க¹²⁶க¹²⁷க¹²⁸க¹²⁹க¹³⁰க¹³¹க¹³²க¹³³க¹³⁴க¹³⁵க¹³⁶க¹³⁷க¹³⁸க¹³⁹க¹⁴⁰க¹⁴¹க¹⁴²க¹⁴³க¹⁴⁴க¹⁴⁵க¹⁴⁶க¹⁴⁷க¹⁴⁸க¹⁴⁹க¹⁵⁰க¹⁵¹க¹⁵²க¹⁵³க¹⁵⁴க¹⁵⁵க¹⁵⁶க¹⁵⁷க¹⁵⁸க¹⁵⁹க¹⁶⁰க¹⁶¹க¹⁶²க¹⁶³க¹⁶⁴க¹⁶⁵க¹⁶⁶க¹⁶⁷க¹⁶⁸க¹⁶⁹க¹⁷⁰க¹⁷¹க¹⁷²க¹⁷³க¹⁷⁴க¹⁷⁵க¹⁷⁶க¹⁷⁷க¹⁷⁸க¹⁷⁹க¹⁸⁰க¹⁸¹க¹⁸²க¹⁸³க¹⁸⁴க¹⁸⁵க¹⁸⁶க¹⁸⁷க¹⁸⁸க¹⁸⁹க¹⁹⁰க¹⁹¹க¹⁹²க¹⁹³க¹⁹⁴க¹⁹⁵க¹⁹⁶க¹⁹⁷க¹⁹⁸க¹⁹⁹க²⁰⁰க²⁰¹க²⁰²க²⁰³க²⁰⁴க²⁰⁵க²⁰⁶க²⁰⁷க²⁰⁸க²⁰⁹க²¹⁰க²¹¹க²¹²க²¹³க²¹⁴க²¹⁵க²¹⁶க²¹⁷க²¹⁸க²¹⁹க²²⁰க²²¹க²²²க²²³க²²⁴க²²⁵க²²⁶க²²⁷க²²⁸க²²⁹க²³⁰க²³¹க²³²க²³³க²³⁴க²³⁵க²³⁶க²³⁷க²³⁸க²³⁹க²⁴⁰க²⁴¹க²⁴²க²⁴³க²⁴⁴க²⁴⁵க²⁴⁶க²⁴⁷க²⁴⁸க²⁴⁹க²⁵⁰க²⁵¹க²⁵²க²⁵³க²⁵⁴க²⁵⁵க²⁵⁶க²⁵⁷க²⁵⁸க²⁵⁹க²⁶⁰க²⁶¹க²⁶²க²⁶³க²⁶⁴க²⁶⁵க²⁶⁶க²⁶⁷க²⁶⁸க²⁶⁹க²⁷⁰க²⁷¹க²⁷²க²⁷³க²⁷⁴க²⁷⁵க²⁷⁶க²⁷⁷க²⁷⁸க²⁷⁹க²⁸⁰க²⁸¹க²⁸²க²⁸³க²⁸⁴க²⁸⁵க²⁸⁶க²⁸⁷க²⁸⁸க²⁸⁹க²⁹⁰க²⁹¹க²⁹²க²⁹³க²⁹⁴க²⁹⁵க²⁹⁶க²⁹⁷க²⁹⁸க²⁹⁹க³⁰⁰க³⁰¹க³⁰²க³⁰³க³⁰⁴க³⁰⁵க³⁰⁶க³⁰⁷க³⁰⁸க³⁰⁹க³¹⁰க³¹¹க³¹²க³¹³க³¹⁴க³¹⁵க³¹⁶க³¹⁷க³¹⁸க³¹⁹க³²⁰க³²¹க³²²க³²³க³²⁴க³²⁵க³²⁶க³²⁷க³²⁸க³²⁹க³³⁰க³³¹க³³²க³³³க³³⁴க³³⁵க³³⁶க³³⁷க³³⁸க³³⁹க³⁴⁰க³⁴¹க³⁴²க³⁴³க³⁴⁴க³⁴⁵க³⁴⁶க³⁴⁷க³⁴⁸க³⁴⁹க³⁵⁰க³⁵¹க³⁵²க³⁵³க³⁵⁴க³⁵⁵க³⁵⁶க³⁵⁷க³⁵⁸க³⁵⁹க³⁶⁰க³⁶¹க³⁶²க³⁶³க³⁶⁴க³⁶⁵க³⁶⁶க³⁶⁷க³⁶⁸க³⁶⁹க³⁷⁰க³⁷¹க³⁷²க³⁷³க³⁷⁴க³⁷⁵க³⁷⁶க³⁷⁷க³⁷⁸க³⁷⁹க³⁸⁰க³⁸¹க³⁸²க³⁸³க³⁸⁴க³⁸⁵க³⁸⁶க³⁸⁷க³⁸⁸க³⁸⁹க³⁹⁰க³⁹¹க³⁹²க³⁹³க³⁹⁴க³⁹⁵க³⁹⁶க³⁹⁷க³⁹⁸க³⁹⁹க⁴⁰⁰க⁴⁰¹க⁴⁰²க⁴⁰³க⁴⁰⁴க⁴⁰⁵க⁴⁰⁶க⁴⁰⁷க⁴⁰⁸க⁴⁰⁹க⁴¹⁰க⁴¹¹க⁴¹²க⁴¹³க⁴¹⁴க⁴¹⁵க⁴¹⁶க⁴¹⁷க⁴¹⁸க⁴¹⁹க⁴²⁰க⁴²¹க⁴²²க⁴²³க⁴²⁴க⁴²⁵க⁴²⁶க⁴²⁷க⁴²⁸க⁴²⁹க⁴³⁰க⁴³¹க⁴³²க⁴³³க⁴³⁴க⁴³⁵க⁴³⁶க⁴³⁷க⁴³⁸க⁴³⁹க⁴⁴⁰க⁴⁴¹க⁴⁴²க⁴⁴³க⁴⁴⁴க⁴⁴⁵க⁴⁴⁶க⁴⁴⁷க⁴⁴⁸க⁴⁴⁹க⁴⁵⁰க⁴⁵¹க⁴⁵²க⁴⁵³க⁴⁵⁴க⁴⁵⁵க⁴⁵⁶க⁴⁵⁷க⁴⁵⁸க⁴⁵⁹க⁴⁶⁰க⁴⁶¹க⁴⁶²க⁴⁶³க⁴⁶⁴க⁴⁶⁵க⁴⁶⁶க⁴⁶⁷க⁴⁶⁸க⁴⁶⁹க⁴⁷⁰க⁴⁷¹க⁴⁷²க⁴⁷³க⁴⁷⁴க⁴⁷⁵க⁴⁷⁶க⁴⁷⁷க⁴⁷⁸க⁴⁷⁹க⁴⁸⁰க⁴⁸¹க⁴⁸²க⁴⁸³க⁴⁸⁴க⁴⁸⁵க⁴⁸⁶க⁴⁸⁷க⁴⁸⁸க⁴⁸⁹க⁴⁹⁰க⁴⁹¹க⁴⁹²க⁴⁹³க⁴⁹⁴க⁴⁹⁵க⁴⁹⁶க⁴⁹⁷க⁴⁹⁸க⁴⁹⁹க⁵⁰⁰க⁵⁰¹க⁵⁰²க⁵⁰³க⁵⁰⁴க⁵⁰⁵க⁵⁰⁶க⁵⁰⁷க⁵⁰⁸க⁵⁰⁹க⁵¹⁰க⁵¹¹க⁵¹²க⁵¹³க⁵¹⁴க⁵¹⁵க⁵¹⁶க⁵¹⁷க⁵¹⁸க⁵¹⁹க⁵²⁰க⁵²¹க⁵²²க⁵²³க⁵²⁴க⁵²⁵க⁵²⁶க⁵²⁷க⁵²⁸க⁵²⁹க⁵³⁰க⁵³¹க⁵³²க⁵³³க⁵³⁴க⁵³⁵க⁵³⁶க⁵³⁷க⁵³⁸க⁵³⁹க⁵⁴⁰க⁵⁴¹க⁵⁴²க⁵⁴³க⁵⁴⁴க⁵⁴⁵க⁵⁴⁶க⁵⁴⁷க⁵⁴⁸க⁵⁴⁹க⁵⁵⁰க⁵⁵¹க⁵⁵²க⁵⁵³க⁵⁵⁴க⁵⁵⁵க⁵⁵⁶க⁵⁵⁷க⁵⁵⁸க⁵⁵⁹க⁵⁶⁰க⁵⁶¹க⁵⁶²க⁵⁶³க⁵⁶⁴க⁵⁶⁵க⁵⁶⁶க⁵⁶⁷க⁵⁶⁸க⁵⁶⁹க⁵⁷⁰க⁵⁷¹க⁵⁷²க⁵⁷³க⁵⁷⁴க⁵⁷⁵க⁵⁷⁶க⁵⁷⁷க⁵⁷⁸க⁵⁷⁹க⁵⁸⁰க⁵⁸¹க⁵⁸²க⁵⁸³க⁵⁸⁴க⁵⁸⁵க⁵⁸⁶க⁵⁸⁷க⁵⁸⁸க⁵⁸⁹க⁵⁹⁰க⁵⁹¹க⁵⁹²க⁵⁹³க⁵⁹⁴க⁵⁹⁵க⁵⁹⁶க⁵⁹⁷க⁵⁹⁸க⁵⁹⁹க⁶⁰⁰க⁶⁰¹க⁶⁰²க⁶⁰³க⁶⁰⁴க⁶⁰⁵க⁶⁰⁶க⁶⁰⁷க⁶⁰⁸க⁶⁰⁹க⁶¹⁰க⁶¹¹க⁶¹²க⁶¹³க⁶¹⁴க⁶¹⁵க⁶¹⁶க⁶¹⁷க⁶¹⁸க⁶¹⁹க⁶²⁰க⁶²¹க⁶²²க⁶²³க⁶²⁴க⁶²⁵க⁶²⁶க⁶²⁷க⁶²⁸க⁶²⁹க⁶³⁰க⁶³¹க⁶³²க⁶³³க⁶³⁴க⁶³⁵க⁶³⁶க⁶³⁷க⁶³⁸க⁶³⁹க⁶⁴⁰க⁶⁴¹க⁶⁴²க⁶⁴³க⁶⁴⁴க⁶⁴⁵க⁶⁴⁶க⁶⁴⁷க⁶⁴⁸க⁶⁴⁹க⁶⁵⁰க⁶⁵¹க⁶⁵²க⁶⁵³க⁶⁵⁴க⁶⁵⁵க⁶⁵⁶க⁶⁵⁷க⁶⁵⁸க⁶⁵⁹க⁶⁶⁰க⁶⁶¹க⁶⁶²க⁶⁶³க⁶⁶⁴க⁶⁶⁵க⁶⁶⁶க⁶⁶⁷க⁶⁶⁸க⁶⁶⁹க⁶⁷⁰க⁶⁷¹க⁶⁷²க⁶⁷³க⁶⁷⁴க⁶⁷⁵க⁶⁷⁶க⁶⁷⁷க⁶⁷⁸க⁶⁷⁹க⁶⁸⁰க⁶⁸¹க⁶⁸²க⁶⁸³க⁶⁸⁴க⁶⁸⁵க⁶⁸⁶க⁶⁸⁷க⁶⁸⁸க⁶⁸⁹க⁶⁹⁰க⁶⁹¹க⁶⁹²க⁶⁹³க⁶⁹⁴க⁶⁹⁵க⁶⁹⁶க⁶⁹⁷க⁶⁹⁸க⁶⁹⁹க⁷⁰⁰க⁷⁰¹க⁷⁰²க⁷⁰³க⁷⁰⁴க⁷⁰⁵க⁷⁰⁶க⁷⁰⁷க⁷⁰⁸க⁷⁰⁹க⁷¹⁰க⁷¹¹க⁷¹²க⁷¹³க⁷¹⁴க⁷¹⁵க⁷¹⁶க⁷¹⁷க⁷¹⁸க⁷¹⁹க⁷²⁰க⁷²¹க⁷²²க⁷²³க⁷²⁴க⁷²⁵க⁷²⁶க⁷²⁷க⁷²⁸க⁷²⁹க⁷³⁰க⁷³¹க⁷³²க⁷³³க⁷³⁴க⁷³⁵க⁷³⁶க⁷³⁷க⁷³⁸க⁷³⁹க⁷⁴⁰க⁷⁴¹க⁷⁴²க⁷⁴³க⁷⁴⁴க⁷⁴⁵க⁷⁴⁶க⁷⁴⁷க⁷⁴⁸க⁷⁴⁹க⁷⁵⁰க⁷⁵¹க⁷⁵²க⁷⁵³க⁷⁵⁴க⁷⁵⁵க⁷⁵⁶க⁷⁵⁷க⁷⁵⁸க⁷⁵⁹க⁷⁶⁰க⁷⁶¹க⁷⁶²க⁷⁶³க⁷⁶⁴க⁷⁶⁵க⁷⁶⁶க⁷⁶⁷க⁷⁶⁸க⁷⁶⁹க⁷⁷⁰க⁷⁷¹க⁷⁷²க⁷⁷³க⁷⁷⁴க⁷⁷⁵க⁷⁷⁶க⁷⁷⁷க⁷⁷⁸க⁷⁷⁹க⁷⁸⁰க⁷⁸¹க⁷⁸²க⁷⁸³க⁷⁸⁴க⁷⁸⁵க⁷⁸⁶க⁷⁸⁷க⁷⁸⁸க⁷⁸⁹க⁷⁹⁰க⁷⁹¹க⁷⁹²க⁷⁹³க⁷⁹⁴க⁷⁹⁵க⁷⁹⁶க⁷⁹⁷க⁷⁹⁸க⁷⁹⁹க⁸⁰⁰க⁸⁰¹க⁸⁰²க⁸⁰³க⁸⁰⁴க⁸⁰⁵க⁸⁰⁶க⁸⁰⁷க⁸⁰⁸க⁸⁰⁹க⁸¹⁰க⁸¹¹க⁸¹²க⁸¹³க⁸¹⁴க⁸¹⁵க⁸¹⁶க⁸¹⁷க⁸¹⁸க⁸¹⁹க⁸²⁰க⁸²¹க⁸²²க⁸²³க⁸²⁴க⁸²⁵க⁸²⁶க⁸²⁷க⁸²⁸க⁸²⁹க⁸³⁰க⁸³¹க⁸³²க⁸³³க⁸³⁴க⁸³⁵க⁸³⁶க⁸³⁷க⁸³⁸க⁸³⁹க⁸⁴⁰க⁸⁴¹க⁸⁴²க⁸⁴³க⁸⁴⁴க⁸⁴⁵க⁸⁴⁶க⁸⁴⁷க⁸⁴⁸க⁸⁴⁹க⁸⁵⁰க⁸⁵¹க⁸⁵²க⁸⁵³க⁸⁵⁴க⁸⁵⁵க⁸⁵⁶க⁸⁵⁷க⁸⁵⁸க⁸⁵⁹க⁸⁶⁰க⁸⁶¹க⁸⁶²க⁸⁶³க⁸⁶⁴க⁸⁶⁵க⁸⁶⁶க⁸⁶⁷க⁸⁶⁸க⁸⁶⁹க⁸⁷⁰க⁸⁷¹க⁸⁷²க⁸⁷³க⁸⁷⁴க⁸⁷⁵க⁸⁷⁶க⁸⁷⁷க⁸⁷⁸க⁸⁷⁹க⁸⁸⁰க⁸⁸¹க⁸⁸²க⁸⁸³க⁸⁸⁴க⁸⁸⁵க⁸⁸⁶க⁸⁸⁷க⁸⁸⁸க⁸⁸⁹க⁸⁹⁰க⁸⁹¹க⁸⁹²க⁸⁹³க⁸⁹⁴க⁸⁹⁵க⁸⁹⁶க⁸⁹⁷க⁸⁹⁸க⁸⁹⁹க⁹⁰⁰க⁹⁰¹க⁹⁰²க⁹⁰³க⁹⁰⁴க⁹⁰⁵க⁹⁰⁶க⁹⁰⁷க⁹⁰⁸க⁹⁰⁹க⁹¹⁰க⁹¹¹க⁹¹²க⁹¹³க⁹¹⁴க⁹¹⁵க⁹¹⁶க⁹¹⁷க⁹¹⁸க⁹¹⁹க⁹²⁰க⁹²¹க⁹²²க⁹²³க⁹²⁴க⁹²⁵க⁹²⁶க⁹²⁷க⁹²⁸க⁹²⁹க⁹³⁰க⁹³¹க⁹³²க⁹³³க⁹³⁴க⁹³⁵க⁹³⁶க⁹³⁷க⁹³⁸க⁹³⁹க⁹⁴⁰க⁹⁴¹க⁹⁴²க⁹⁴³க⁹⁴⁴க⁹⁴⁵க⁹⁴⁶க⁹⁴⁷க⁹⁴⁸க⁹⁴⁹க⁹⁵⁰க⁹⁵¹க⁹⁵²க⁹⁵³க⁹⁵⁴க⁹⁵⁵க⁹⁵⁶க⁹⁵⁷க⁹⁵⁸க⁹⁵⁹க⁹⁶⁰க⁹⁶¹க⁹⁶²க⁹⁶³க⁹⁶⁴க⁹⁶⁵க⁹⁶⁶க⁹⁶⁷க⁹⁶⁸க⁹⁶⁹க⁹⁷⁰க⁹⁷¹க⁹⁷²க⁹⁷³க⁹⁷⁴க⁹⁷⁵க⁹⁷⁶க⁹⁷⁷க⁹⁷⁸க⁹⁷⁹க⁹⁸⁰க⁹⁸¹க⁹⁸²க⁹⁸³க⁹⁸⁴க⁹⁸⁵க⁹⁸⁶க⁹⁸⁷க⁹⁸⁸க⁹⁸⁹க⁹⁹⁰க⁹⁹¹க⁹⁹²க⁹⁹³க⁹⁹⁴க⁹⁹⁵க⁹⁹⁶க⁹⁹⁷க⁹⁹⁸க⁹⁹⁹க¹⁰⁰⁰

தேர் உற்ற சானகியை—(திரிசடையின் சொல்லால்) தேறிய சீதாபிராட்டியை, தீயவர் மீட்டும்=கொடியஇராக்கதர் மறுபடியும் கொண்டிபோய், பிண்டி சேர் உற்ற காவில்=அசோகமரங்கள் சேர்த்தவளத்தில், கிறைவதைத் தார்=காவலில்வைத்தார், (பின்பு), ஓர்வு உற்ற வீடணன் நயந்து நோக்கி அறிவையுடைய விபீடணன் அமர்ந்து பார்த்து, வீரர்முகத்து ஒளி உளதால்=வீரராகிய இராமலட்சுமணர்களுடைய முகத்தில் ஒளி இருத்தலால், நாடு உயிர் உண்டு என்னுள்=(சரித்திர) நாடிய உயிர் இருக்கின்றது என்று சொல்லினான்.

தான் - அசனினை. மீட்டும் - உம்மை இறந்தது தமிழியது.

28. அன்னபொழுதத்தமமை யாற்றறுத்தி னுயபயன் முன்னருந்இ ின்றருங்கு மொய்க்களம்வீழ் - மன்னவரின் முன்னாய்க்கி லுழன்வந் மொய்யுறமில் லான்பொருள்பொலநாகக் கட்டடற தால்.

அன்னபொழுதத்து=அப்பொழுது, மொய்க் களம் வீழ் மன்னவரின்=போர்க்களத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற இராமலட்சுமணர்களின், முன் ஆய்=முன்னாகி, அம்மை ஆற்று அறத்தில் ஆய பயன்=முற்பிறப்பில் (ஒருவன்) செய்த தருமத்தின் பலன், முன்னர் உறீஇ ின்றருங்கு=(இப்பிறப்பில்) முன்வந்து ின்றருப்போல, கலுழன் வர=கருடனானவன் வருதலும், மொய் அறம் இல்லான் பொருள்போல்=நெருங்கிய தருமசெயல் இல்லாதவனது பொருள் அழிதலபோல, அ நாகம் கட்டு அற்றது=அவ்வந்திரசித்துவினால் கட்டப்பட்ட நாகாஸ்திரத்தின் கட்டானது அற்றுவிட்டது.

ஆல் - அசை. பொழுதத்து அத்துசாரியை. இது உவமையணி. அறப் பயன் உவமானம், கலுழன் உவமேயம். அறமில்லான்பொருள் உவமானம், நாகக்கட்டு உவமேயம். வருதலும், நீங்கலும் பொதுத்தன்மைகள்.

29. நாகபந் தத்திறுநீர் நம்பிமாரீர் நஞ்சொருவழி

நாகபந் தத்திறுநீர் நாண்மதிபோற்—சோகபந்த மற்றெழுந்தா ழன்னர்மெய்யஞ்சிறையா னிவிழுந்ருயக் குற்றமுநீர் தானதன்னு னுங்கு.

நாகம் பந்தத்தில் தீர் நம்பிமாரீர்=நாகாஸ்திரத்தின் கட்டுவருந்து நீங்கிய இராமலட்சுமணர்கள், நஞ்சு ஒருவு இல்=விடம், நீங்குதலில்லாத, நாகம் பந்தத்தில்=இராகு கேது என்னும் பாம்புகளாற் கவ்வப்பட்ட கட்டினின்ற, தீர் நாள் மதி போல்=நீங்கிய புதிய சந்திரனைப்போல, சோகம் பந்தம் அற்று எழுந்தார்=மயக்கசம்பந்தம்நீங்கிஎழுந்தனர், அன்னர்மெய்=அவர்களுடைய திருமேனிகளை, முன் உற்று தாய்க்கு அழகுநந்தான்=முன்பு தேவருளகிற்சென்று தன் தாயாகிய விநாயகிக்கு அழகுநந்தாண்டு

வந்து கொடுத்தோனான கருடன், அம் சிறைபால் நீவி ஊங்கு அகன்றான்—
அழகிய சிறைகளால் தடவிவிட்டு மேற்பறந்து சென்றான்.

தாய்க்கு உற்று அழுந்தான் எ - து கலுழன் முன்பு தன் தாய்க்குச் சக
களத்திரியாகிய துதுருவை வெல்லத் தேவாயிருத்ததைக் கொண்டுவந்து
முன்புவைத்ததாம். இராசுகேதுனும் பாம்புருவக்கிரகங்கள் சந்திர
சூரியரைப்பிடித்தலைக் கிரகணமெனச் சொல்லுவர் ; அக்கிரகணத்தினின்று
நீங்கிய சந்திரனைப்போல் நாகாஸ்திரக்கட்டினின்று இராமலட்சுமணர் நீங்கி
விளங்கினர் என்க.

30. பின்னர் திகழ்துமரர் பேர்வில்லி னொலையு
மன்ன கவித்தலைவ ரார்ப்பொலியு—மன்னு
மொருபான் முகத்தாற் குருமேற் றொலியா
யிருபான் செவியுற்ற தே.

பின்னர் திகழ் குமரர்—பின்பு விளக்கமுற்ற இராமலட்சுமணரது, பேர்
வில்லி நாண் ஒலியும்—பெரிய விற்களின் நானொலியும், அன்ன கவி தலை
வர்—அந்த வானரசேநாபதிகளின், ஆர்ப்பு ஒலியும்—கர்ச்சனையொலியும்,
(ஆகிய பேரொலி) மன்னும் ஒருபான் முகத்தாற்கு—பொருந்திய பத்துமுக
ங்களையுடைய இராவணனுக்கு, உருமேறு ஒலி ஆய்—புடியாகிய ஒலிக்கொ
ப்பாகி, இருபான்செவி உற்றது ஏ—இருபதுசெவிகளிலும் புகுந்தது.

ஏகாரம - ஈற்றசை.

31. அச்சம்மை கேட்டலுந்தூ மாக்கனைபத் தானையின்மே
னச்சம்போ ருக்குய்ப்ப நாடியவத்—துச்சன் மன்
காலிரண்டைப்பிறப்பும் கண்ணெற்றி னுனினைவன்
காலிரண்டைத் தாழ்காலின் கால்.

அ சம்மை கேட்டலும்—(இராவணன்) அந்த ஒலியைக் கேட்டவுடன்,
தூமாக்கனை—தூமாக்கனென்னும் அரக்கனை, அதானையின்மேல் நச்சம்போ
ருக்கு உய்ப்ப—அவ்வானரசேனையின்மேல் விரும்பிச்செய்யும் புத்தத்திற்குச்
செலுத்த, நாடிய அ துச்சன் கால் இரண்டை—எதிர்த்த கெட்டவனாகிய
அவ்வரக்கனது இரண்டு கால்களையும், இறைவன் கால் இரண்டை தாழ் கா
லின் கால்—இராமபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் வணங்குகின்ற வாபுத்
திரானிய அந்நான், புற்றுப் பண்ணா—பிடித்துப் பூமியிடைத்து, எம்
றினான்—மோதினான்.

தன்—அசை நிலை. தூமாக்கன்—புகையெழும்புகின்ற கண்ணையுடை
பூன். உய்ப்ப என்னும் வினையெச்சம் நாடிய என்னும் பெயரெச்சம்
கொண்டது.

32. பின்வச்சி ரத்தெயிற்றூன் பேரமராம் தத்துமத்த
தன்வன்மைச் சேய்மைந்தன் வாலியவன்—சென்னிதனோ
யன்னான்வா னேகொண் டடர்த்தான்கே டும்றிடுகா
லொன்னுர்படைவேண்டுமோ.

பின் வச்சிரத்து எயிறறூன்=பின்பு வச்சிரத்தன் என்றும் அரக்கன், பேர் அமர் ஆற்ற=(வந்தெதிர்த்து) பெரிய போரைச செய்ய, துறக்கம் மன் வன்மை சேப=சுவர்க்கத்தரசனாகிய இந்திரனது வலிய மகனான வாலியன், மைந்தன்=குமாரனான அங்கதன், வாலி=தாவி, அவன் சென்னிதனை=அய்வரக்கனான தலையை, அன்னான் வான் ஏ கொண்டு அடர்த்தான்=அவனது கைவாளையேகொண்டு கொன்றான்; கேரி உற்றிகொல்=(ஒருவனுக்கு) அழியும்விதி வரும்பொழுது, ஒன்றர் படை வேண்டுமோ=(அவனைக் கொல்லப்) பகைவரது ஆயுதங்களும் வேண்டுமா? (வேண்டாவாம் அவன்படையே அவனையழிக்குங்கருவியாம் என்றபடி.)

தன் அசைநிலை. ஏகாரம் தேற்றம். காலம்—அம் கெட்டது. வச்சிரத்தன்—வயிரம்போன்ற பல்லுள்ளவன். இராவணசங்கரத்தின் பொருட்டுத் தேவர்கள் கூடி ஆலோசிக்கையில் இந்திரன் வாலியாக அவதரிக்கின்றேனென்றன அதலின் வாலியை இந்திரன்மகனென்றது.

33. அஞ்சனைதன் சேயோ டகம்பனன்பின் வந்தேற்று
வெஞ்சமரிற் றோற்று விரைஇப்புக்க—ரஞ்சமுடன்
பாந்துறுகி யாத்துவத்தின் பண்புநாக்குங் காலையிற்கீழ்
பாழ்கடற்றோன் றுற்றான் பகல்.

பின்=பின்பு, அகம்பனன் வந்து=அகம்பனனென்னும் அரக்கன் வந்து, அஞ்சனைசேயோடு ஏற்று=அஞ்சநாதேவியின் புத்திரனான அநுமானுடன் எதிர்த்து, வெம் சமரில் தோற்று=கொடிய யுத்தத்தில் தோல்வியடைந்து, ஈர் அனுகழுகள் பால்=பத்துமுகத்தையுடைய இராவணனிடத்தில், விரைஇ புக்கு=விரைந்தெயிற்றுவிடப்புகுந்து, ஆகவத்தின் பண்பு உரைக்கும் காலையில்=அந்தப்போரினது தன்மையைச் சொல்லியபொழுது, பகல் கீழ்பால் கடல் தோன்றுற்றான்—கீழியன் கீழ்த்திசைக்கடலில் உதித்தனங்க.

தன் அசைநிலை. விரைந்து என்னுமெச்சம் விரைஇ என அன்பெடுத்து இன்னிசை நிறைக்க வந்தது. இரண்டு எ - து ஈர் அனுகு விரைப்பட்டது.

34. கண்ணினகட் டப்பொறிதன் காலப் பிரகத்தின்
மண்ணினகட் சேயெழு வந்தெதிர்ப்ப—விண்ணினகட்
யவனைக் குத்திச் சமார்க்களத்து விழ்த்தின
வாய்விடை நீலன் மறித்து.

பிரகத்தன் = பிரகத்தனென்னும் அரசர்கள், கண்ணின்கண் தீ பொறிகள்
கால = கண்களினின்றும் தீப்பொறிகள் கொட்டவும், மண்ணின்கண் தூசி
எழ = பூமியினின்றும் தூசிகள் எழும்பவும், வந்து எதிப்ப = வந்து எதிர்த்துப்
போர்புரிய, நீலன் = நீலனென்னும் வானரன், அவனை கீழ்வாயிலடை மறி
த்து = (அவனைக்) கீழ்வாயிலிட்டுத் துவிண்ணின்கண் தாய குத்தி = ஆகா
யத்தில் தாவித் குத்தி, சமர் னாத்து வீழ்த்தினன் = போர்த்து களத்தில்
தள்ளினன்.

மறித்துக் குத்தி வீழ்த்தினன் என முடிக்க. பிரகத்தன் = இராவணன்
மந்திரிகளிலொருவன். மண்ணின்கண் ஐந்தனுருமயக்கம்.

35. தம்படைக ளோடுபிரா சந்தி ரிசிராவ
கம்பனனி கும்பன் தி சாயனுடன் - கும்பன்
ரந்தகன் ராவணிதே வந்தகன் ம கோதரனு
முந்தமருக் கேகினார் மொய்த்து.

பிராசன் = பிராசனும், திரிசிரா = திரிசிரா என்பவனும், அகம்பனன் =
அகம்பனனும், நிகும்பன் = நிகும்பனும், அதிகாயன் உடன் கும்பன் = அதிகா
யனென்பானுடன் கும்பனும், நரர் அந்தகன் = நரரந்தகனும், இராவணி =
இந்திரசித்துவும், தேவாரந்தகன் = தேவாரந்தகனும், மகோதரனும் = மகோதர
னுமாகிய அரசுக்கர்கள், தம்படைகள் ஓடு மொய்த்து = தமது சேனைகளோடு
நெருங்கி, அமருக்கு = (இராமபிரான் சேனையோடு செய்யும்) போருக்கு, முந்து
எகினார் = முதலிற் சென்றார்கள்.

திரிசிரா - மூன்றுதலைகையுடைய ஓரரசர்கள். உம்மை - எண்ணும்மை.

36. விண்ணாடு மண்ணாடா வெம்படைக்காற் றுந்துப் பதைப்ப
மண்ணாடு பேரிகைசெல் வாயடைப்ப - வுண்டி
வெஞ்சமனுங் கண் புதைப்ப மேவினன்பன் மாத்தேருர்ந்
தஞ்சிருமு கத்தா னமார்க்கு.

அஞ்ச இரு முகத்தான் = பத்துமுகத்தையுடைய இராவணன், விண்
நாடும் மண் நாடா = விண்ணிலும பூவுலகுபோலாய்விடி, வெம்படை காண்
தான் புதைப்ப = கொடிய சேனைகளின் . கால்களினின்றும் ஓழந்த தூசிகள்
சென்று மூடிக்கொள்ளவும், மண் நாடு பேரிகை செல் வாய அடைப்ப =
துடைத்தல் பொருந்திய முரசொலியானது மேகத்தின் வாயொலியை அடை
க்கவும், வெம்சமனும் = கொடிய இயமனும், உள்நாடி கண்புதைப்ப = மனத்
தில் ஆராய்ந்து (பயந்து) கண்களை மூடிக்கொள்ளவும், பல்மாதேர் ஊர்ந்து
பலகுதிரைகள் பூண்ட இடத்தினைத் தடுத்து, அமர்க்கு மேவினன் = பேரீர்
புரிதற்குப் புருந்தனன்.

அஞ்சிரன் - இருபெயரோடீப் பண்புத்தொகை. இரண்டுமுகம்
“இரண்டொன்றுயிரேக வுள்வருமே” என்றவிதியால் இருமுகம் என்றாயிற்று.

உம்மைகள் - உயர்வுகிறப்பு. நாடா என்றதில் ஆக என்னும் வினையெச்சத் திறதொக்கது.

37. போர்க்களத்தி லுங்கையிறை போந்துவரி விற்றுகுனித்துக்
கார்க்கடலுண்மைபோற் கணைமாரி—தூர்க்குவெநிர்
நின்றாஞ்ச நேயன்வ னீள்வலிமுன் காண்பயிரா
மென்றாத்துக் கூறுவா னேறறு.

இலங்கை இறை=இராவணன், போர்க்களத்து போந்து=யுத்த
களத்திற்புகுந்து, வரி வில் குனித்து=வரிக்கட்டுள்ள வில்லை வளைத்து, கார்
கடல் உண்மைபோல் கணைமாரி தூர்க்க=கருமையாகிய கடனீரையுண்ட
மேகம்போல் புணவருடத்தைப் பொழிதலும், ஆஞ்சநேயன் எதிரின்று=
அதுமான் எதிரிவின்று, யாமமுன் அவன் நீள்வலி காண்பும் என்று=நாம
முன்புஅவனது மிக்கவலிமையைப் பார்ப்போம் என்றகருதி, ஏற்று ஆர்த்து
கூறுவான்=எதிர்த்துக் கர்ச்சித்து (ஒன்றைச்) சொல்வானுயினான்.

உவமையணி. மை உவமானம், இலங்கையிறை உவமேயம், மாரிதூர்த்
தல் பொதுத்தன்மை. காண்பம் - தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுறறு.

38. நீடுகித வெற்பெடுத்தாய் நின்றோள் வலிகாண்பான்
கூடினனென் மார்பினிடைக் குத்தென்ன—வீடரக்கர்
கோன்முனநீ யென்மார்பிற் குத்தெனனக் காலின்மகள்
முன்முனிவிற் குத்தினான் முய்.

காலின்மகள்=வாயுவின் புத்திரனான அதுமான், நீடுகிதம் வெற்பு எடுத்த
தாய்=நீண்ட வெணமையாகிய கைலைமையை எடுத்தஇராவண, நின்தோள்
வலிகாண்பான் கூடினன்=உன்புயவன்மையை அறிதற்பொருட்டுச் சந்தித்
தேன், என்மார்பினிடை குத்து என்ன=என்மார்பில் (நீமுதலில்) குத்துவா
யென்றுசொல்ல, வீடு அரக்கர்கோள்=அழியுமியல்புள்ள இராவணன், முன்
னம் நீ என்மார்பில் குத்து என்ன=முதலில் நீ என்மார்பில் குத்துவாய்
என்று சொல்ல, (அதுமன்) தாய்முனிலில் குத்தினான்=தாவிச் கோபத்
துடன்குத்தினான்.

தான் - அலசநிலை. காண்பான் - வினையெச்சம்.

39. மாருதிமுன்மோதுதலு மாழ்கியுணர் வந்துப்பின்
நேறுதலுற்றனனன்றிறல்வியப்ப—மாருதிதா
னென்மார்பி லின்முறைகுத் தென்னந்தீ யோன்மண்பின்
முன்மாறக் குத்தினான் மொய்த்து.

மாருதி=அதுமான், முன் மோதுதலும்=முதலில் (இராவணன்மார்
பிற்) குத்த, அன்னான்=அவ்விராவணன், மாழ்கி=வருந்தி, உணர்வு அற்று=
அறிவுமயங்கி, பிந்தேறுதல் உற்று=பின்பு தெளிவடைந்து, திறல்வியப்ப=

அதுமானதுவலிமை வியந்துசொல்ல, மாருதி = அதுமான், என் மார்பில் நின் முறை குத்து என்ன = எனது மார்பில் உன்முறைமைப்படி குத்துவாய் என்றசொல்ல, தீயோன் = கொடியோனாகிய இராவணன், மொய்த்து = நெருங்கி, மண் பின் மூன் மாற = பூமிகீழ்மேலாய் மாறுபடி, குத்தினான் = (அது மன்மார்பில்) குத்தினான்.

மாருதி - வாயுபுத்திரன். மோதுதலும்-செய்தென்வாய்பாடுபற்றி வந்த உம் ஈற்றுவினையெச்சம். மண் பின் மூன் மாற எ - அ குத்தும் அதிர்ச்சியால் பூமியும் தரிமாறிப் புரளும்படி என்க. தான் அகைநிலை.

40. செங்குருதி சோரத் திகைத்ததுமன் வீழ்ந்தயர
வங்கெதிரந்த நீலனீயம் பால்வீழ்த்துப்—பொங்குகவிக்கேற்றதலை வர்ச்சாய்த்து இலக்குவன்றன் னோடுசம
ரேற்றனனி லங்கைக் கிறை.

அதுமன் = அதுமானாவன், செம் குருதி சோர திகைத்து = செம்மை யாகிய இரத்தம் கொட்ட மயங்கி, வீழ்த்து அயர = கீழ்வீழ்த்து சோர்த்துகிடக்க, அங்கு எதிரந்த நீலனை = அவ்விடத்து எதிர்த்துப் போர்செய்த நீலன் என்னும் வானரனை, இலங்கைக்கு இறை = இராவணன், அம்பால் வீழ்த்தி = அப்பினால் கீழ்த்தள்ளி, பொங்குகவிக்கு ஏற்ற தலைவர் சாய்த்து = மிகுந்த வானரங்களுக்குப் பொருந்திய தலைவர்களைக் கீழ்த்தள்ளி, இலக்குவனோடு = இலக்குமணனுடன், சமர் ஏற்றனன் = போர்செய்தனன்.

தலைவர்ச்சாய்த்து எ-து “ஆவியரமுன்வன்மை மிகா” என்னும் விதிபெறுது “இயலபின் விகாரமும் விகாரத்திலபும” என்னும் விதிப்படி இயலபில் விகாரமாயிற்று. அயரஎன்னும் எச்சம் எதிரந்த என்னும் பெயரெச்சங் கொண்டது.

41. வில்லினிடு பல்சனைபால் வெல்வதரி தாயிவனை
வில்லினிலம் மூவரெதிர் மேவிடினும்—வெல்லவொண
தென் டுயியந் தொள்வே லெறிந்திலக்கு வன்மார்பக்
குன்றுபினர் தானிருதர் கோன்.

நிருதர்கோன் = இராக்கதர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணனாவன், வில்லினிடு பலசனையால் = வில்லினாலாவப்பட்ட பலபாணங்களினால், வெல்வது அரிதாய் = வெல்லல் அரிதாகி, வில்லினில் = வித்போரில், ஆ மூவர் எதிர் மேவிடினும் = அந்தத்திரிமூர்த்திகளும் எதிர்த்துநின்றாலும், தீவனை. வெல்ல ஒண்ணது என்று விபந்து = இவ்விலக்குமணனை வெல்ல முடியாது என்று விப்பூற்று, ஒள்வேல் எறிந்து = ஒள்ளியவேலாயுதத்தைஎறிந்து, இலக்குவன் குன்று மார்பம் பினர்தான் = இலக்குமணனது மலைபோலுந்நின்னிய மார்பைப் பினர்தனன்.

மூவர் - பிரமன், வீட்டுணு, உருத்திரன். மேவிடினும் - உம் ஈற்று வினையெச்சம். ஒண்ணது எதிர்மறைக் குறிப்புவினையுற்று.

42. மெய்சோர்ந் தகைளத்தில் வீழ்ந்தானைத் தூக்கொண்ணுக்
கைசோர்ந்து நினறிட்ட கள்வன்முதம்—பெய்சோரி
பொந்துவது மான்குத்திப் போர்வில் லினவலைக்கொண்
டபுகழலன் பாலுயததா னுல.

மெய்சோர்ந்து அகைளத்தில் வீழ்ந்தானை—உடல்சோர்ந்து போர்க்கள
த்தில் வீழ்ந்துவிடக்கூடிய இலக்குமணனை, தூக்கொண்ணு கைசோர்ந்து நின்
றிட்ட—தூக்கமுடிபாது கைகள் எய்த்தவின்ற—கள்வர் முதம் பெய்சோரி
பொய்க—திருடனாகிய இராமனானது முகத்தில் கொட்டி இரத்தம் பெரு
குப்படி, அதுமார் குருதி—அதும—அனாவர் கையாறமுடைதது, போரவில்
இராமன் கொண்க—போராட்சிய விலகித்தரித்த இலக்குமணனைத் தூக்கிக்
கொண்டு, அங்கு அமலிபால உய்த்தான்—அவ்விடத்தில் இராமபிரானிடத்
துக சோதனான்.

ஆல - அரைசீலை. வீழ்ந்தான் - விடையாலிழையும் பெயர். தூக்கொ
ண்ணு - தூக்க என்னும் விடையெச்சத்தையும், ஒண்ணுது என்னுமாறுகெட்ட
எதிர்மறை விடையெச்சத்தையும் கூட்டின.

43. அக்கா லினவ லயர்வொரிடு யண்ணுலடி
முக்கால் வணங்குகிற்ப முன்னவன்மொயப்—புக்கா
னுடன்மே லுயிரேற லொப்பவது மான்மே
லடன்மேவ வேழி யமர்க்கு.

அக்கால் இவ்வல அகாவு ஓர்—அப்பொழுது இலக்குமணன் சோர்வு
நீயறி, அண்ணல அடி முக்கால் வணங்குகிற்ப—இராமபிரானது திருவடிக
ளை மும்முறைவணங்குகிறதும், முன்னவன்—முத்தவனாகிய இராமபிரான், உடல்
மேல் உயிர ஏறல ஒப்ப—பொய்க்குத்தின்மேல் உயிரெழுத்துவந்து ஏறம்
இயல்புபோல, அதுமான் மேல் அடல் மேவ ஏறி—அநுமன்மீது வலிமை
பொருந்த வளிக்கொண்டு, அடர்க்கு மொய புக்கான்—போர்செய்தம்பொரு
ட்டு யுத்தகாலத்தில் புதுதான்.

ஒருவி என்னும் விடையெச்சம் ஓர் என அளபெடுத்து இன்னிசைகிறைக்
கவந்தது “உடன்மேலுயிரைநொன்றுவதிலடே” என்ற இலக்கணப்படிமெய
யெழுத்தின்மேல் உயிரெழுத்து ஏறாதலிப்போல அநுமன்மீது இராமபிரான்
ஏறினான் என்றதனால் இராமபிரான் எவர்க்கும் உயிர்போன்மவன் என்பதும்,
அதுமான் இராமபிரானுக்கு உடலபோன்றவ னென்பதும் பெற்றும்.

44. காரரக்கன் லெம்போர்க் கரிகள்கரி யாயினவன்
தேரனைத்தும் பேயுத்தேராய்த் தீர்ந்தனவே—நேரெதிர்த்த
வாசிகளன் வாணலக வாசிகளாய்ப் போந்தனவாற்
ருசரதி பெயக்கணையற் சாயந்து.

தாசரதி எய் கணையால் சாய்த்து இராமவிராள் வலிய அம்புகளினால்
மடிந்து, கார் தரக்கள் கரிய இராவணனது, வெம் போர் கரிகள் கரி ஆயி
ன கொடிப்போர்செபயும் யானாகர் கரிந்தனவாயின, வல் தேர் அனைத்தும்
பெய்த்தேர் ஆய் தீர்ந்தன வலிபுராதவகனெல்லாம் கானல்கிருக்கொப்பாவி
புருவியறி அழிந்தன, தேர் எதிர்த்த வாசிகள் நேரில எதிர்த்துப் போர்செ
புதகுதிரைகள், அவான் உலகம் வாசிகள் ஆய் போர்த்தன அந்தவிரைவர்க்
கத்தில் வாசஞ்செய்கின்றனவாயப் புருத்தன.

பேப்த்தேர் - கால்கீர்; அது வெய்யிலால் நீர்போலச் சேய்மையிலுள்
ளார்க்குக் காணப்படுக தோற்றமேயன்றி உருவிலுதாம். கரி - கரி, தேர் -
தேர், வாசிகள் - வாசிகள் என்பன மடங்குகள். ஏகாரம் - ஈற்றகை.

45. பாபுமில்ங் கைக்கோள் பதாபிபுடற் றுதுங்க
ளாறும் பருபதச்சி ரண்ணியவே - கூறும்
பகாப்பதமே போன்று பரைத்தார் படையாற்
பகாப்பரமன் றெட்டசரம் பார்ந்து.

கூறும் = (துலங்கனிகள்) சொல்லிவ்ற, பகாப்பதம் ஏ போன்று = பகாப்
பதத்தை ஒத்து, பரைத்தார் படையால் = எதிர்த்த பகைவரது ஆபதங்க
ளால், பகாப்பதம் = பகாப்பதமாகிய, பரமன் = கொட்ட = மேலான இராமா
ரானால் தொடுக்கப்பட்ட, சரம் பாய்த்து = அம்புகள் தைக்கப்பட்டு, பாபும =
கெடுகின்ற, துலங்கைக்கோள் = இராவணனது, பதாபிபுடல் = இராமரது
சேனாவீரர்களின் உடலியுள்ள, தாதுக்கள் ஆறும் = (தொலமுதலிய) ஆறுதா
துக்களும், பருபதம் தீர் அண்ணிய ஏ = பருபதத்தின் தன்மையை அடைந்
தன (வெய்வேறுபின் என்றடி)

ஏகாரம் இரண்டும் அரைகிலை. உம்மை - முற்றுமை.

உடலிலுள்ள ஆறு தாதுக்களாவன - இரத்தம், சங்கிலம், மூளை, தசை,
எலும்பு, தோல். இரத்தத்தை இரத்தத்திலடக்கி ஆறெனக் கூறப்பட்டது. பகை
வர் படையாற்றிதைக்கப்படாத இராமபாணம் பகாப்பதத்தை ஒத்ததென்க.
பருதி விருதியிடையிலே சாரியை சந்தி விசாரம் என்னும் ஆறுறுபுகளாகப்
பிரிக்கப்பட்ட பருபதத்தைப்போல அரக்கநடவின் தாதுக்களாறும் அப்பா
ணத்தால் வெய்வேறுபின் என்க.

46. சேனையழி யக்கண்ட தீயவனும் பால்நுமன்
மேனிதுளைத் தாண்டுகண்டி விலவீரன் கோணிருதன்
வெஞ்சிலைகோல் தேர்ப்பாகு மெய்க்கவச முன்றுணித்தி
ரஞ்சமுடி வீழ்த்தினனே

சேனை அழிய கண்ட தீயவன் = தனது சேனைகள் அழியக்கண்ட கொடிய
வனுக்கி இராவணன், அப்பால் அதுமன் மேனிதுளைத்தான் = பாணங்களினால்

அதுமானது உடலைப்பொள்ளலாகும்படி செய்தான், வில் வீரன் கண்ணேவால் = வில்லில்வல்லவனாகிய இராமபிரான் நோக்கி அம்புகளால், கோன் கிருதன் = தலைவனாகிய இராவணனது, வெம் கலை கோல் = கொடியவில்லையும் அம்பு களையும், தேர் பாகு = தேரையும் சாரதியையும், மெய் கவசம் = உடம்பில்தரித்த கவசத்தையும், முன் துணித்து = முன்பு துண்டித்து, எர் அஞ்ச முடிவீழ்த்தினன் = (அவனது) பத்து மருடங்களுக்கும் (பின்பு) கீழ்த்தள்ளினன்.

முடி என்றதில் இறந்தது தமிழிய எச்ச உம்மை தொக்கது. பாகு - பாகனென்றதின் ஈறுகெட்டது.

47. இன்னவிதம் வீட்டி யிராவணனை நோக்கியிறை
நிளனணியெல் லாம்போக்கி நின்றனைப்—பொன்னவரை
யின்றுவிடத் துய்தியன்றே வின்னுபோய் நாளைவந்து
பொன்றுகசுற் றத்தொடென்றான் புக்கு.

இறை = இராமபிரான், இன்ன விதம் வீட்டி = இவ்வாறு அழித்து, இராவணனை நோக்கி = இராவணனைப்பார்த்து, நீ நின்று அணி எல்லாம் = நீ உனது படைகளெல்லாம், போக்கி நின்றனை = ஆழந்து (தனித்து) நிற்கின்றாய், பொன்னவரை இன்று விட்டு உய்தி = இலக்குமிபை ஒத்த சீதையை இப்பொழுது விட்டுப் பிழைப்பாயாக; அன்றேல இன்று போய் = அல்லாவிடில் இன்று திரும்பிப்போய், நாளை வந்து = மறுநாள் திரும்புவது, எறந்தொடு புக்கு = உறவினரோடு சேர்ந்து புருந்து, பொன்றுக என்றான் = அழிக்கடவை என்று சொல்லினான்.

இராமபிரான் தருமபுத்தளுசெய்பவனாதலால் படையின்றித் தனித்து நின்ற இராவணனை இன்றுபோய் நாளைக்குச் சுற்றத்தோடு வா என்றான் எனென்க.

இன்ன என்றது குறிப்புப்பெயரெச்சம்.

48. வெள்ளிமலை பேர்த்தானுள் வெள்குற் றிலங்கையுற்றுத்
தெள்ளு மமைச்சரோடு தேர்ந்துகழு—முள்ளதறை
யுன்னலர்க்கொல் வென்று துயிலினெழுப் பிக்கும்ப
கண்ணைப்போர்க் குய்த்தான் கறுத்து.

வெள்ளிமலை பேர்த்தான் = கைலைமலையைப்பேர்த்தவனாகிய இராவணன், உள் வெள்குற்று = உள்ளம்வெட்கி, இலங்கை உற்று = இலங்கையை அடைந்து, தெள்ளு மமைச்சரோடு தேர்ந்து = தெளிந்த மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்து, கறுத்து = கோபங்கொண்டு, கும்பகன்னை = கும்பகன்னனாகிய தம்பியை, துயிலின் எழுப்பி = கித்திரையினின்றி கிளப்பி, துன்னலர் = பகைவர்களை, கழுமுள் அதனால் = குலாயுத்தால், கொல் என்று = கொல்வாயென் றசொல்லி, போர்க்கு உய்த்தான் = யுத்தத்திற்குச் செலுத்தினான்.

கும்பகர்னன்கதை - அவன் கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்யக் கடவுள் வந்து யாதுவேண்டுமென நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்பான் தீவினைவலியால் நாக்குழி நித்திரத்துவம் வேண்டுமென்றான் ; அகமாயமாக வளைக் கடவுள் சொல்லப் பின்னர்க் கும்பகர்னன் உணர்ந்து அறிபாதுசொல்லினன யினும் எப்பொழுதும் நித்திரைசெட்கொண்டேயிருத்தல் கூடாது என வேண்ட, ஆறுமாதா தயிலவும் ஆறுமாதம் வீழ்த்திருக்கவும் வராதத்தனர்.

49. அன்னவன் போர்க்குளம்புக் களரியளரி வானரரை
மின்னெயிற்று வாயமுடுதது, மென்றிட்டு — மன்னுதிர்த்
தேசின்மக ணைப்பிடித்தார சேறலுமன னுனவனண்
ணசிபுறித தான்செனரு னக்கு.

அன்னவன் = அந்தக்குமடகர்னன், அ போர்க்காம்புக்கு = அந்தப் போர்க்காந்தை அடைந்து, வானரரை அளரி அள்ளி = வானரசேனைகளை (க்கைகாரால்) எறிதெறித்து, மின் எயிற வாய் மடுத்து மென்றிட்டு = மின்னலை யொத்த பற்களைபுடைய வாயில் மென்று, மன்னுதிர்த் தேசின் மகனை பிடித்து = சிரமபிய கிரணங்களைபுடைய குறிப்புத்திரானுகுப சுக்கிரீ வளைபிடித்துக்கொண்டு, ஊர் சேறலும் = பூலங்கையில் செல்ல, அன்னவன் அந்தச் சுக்கிரீவன், அவன் அவ் நாசிடறித்தான் = அக்குமடகர்னனது காதையும் மூக்கையும் பிடுங்கக்கொண்டவனாக, நக்கு சென்றான் = மிரித்துத்திருமயி வந்தான்.

சேறலும் - செல் என்னும் டகுதியடியாய்ப் பிறந்த உம் ஈற்று இறந்த கால விசயசமம் பதித்தான் - முறவசமம்.

50. பன்னியநீண் மூக்கள் பறித்தகன்றா ணைக்கும்ப
கன்னன் றொடர்ந்தமரிற் காயந்தார்பை—பின்னடர்க்கக்
கண்கொ ருத்தனவா கற்றோ டுமருமம் ஞீரன்
வண்டின்வீழ்த் தான்வில் வளைத்து.

கும்பகர்னன் = கும்பகர்னன், பன்னிய நீர் மூக்கு அவ் டறித்து அகன்றான் = சொல்லப்பட்ட தன் மூக்கையும் காதுகளையும் பறித்தக் கொண்டு சென்றவனாகிய சுக்கிரீவனை, தொடர்ந்து அடரில் காயந்தாரை = பின்பற்றிச்சென்று போரிலகோபித்த வானரர்களை, பின் அடர்க்க = பின்பும் அழிக்க, காகுத்தன் கண்டு = பூராமபிரான் நோக்கி, வில் வளைத்து = வில்லை வளைத்து, அவன் = அக்குமடகர்னனது, கல தோள் = மலைபோன்ற தோள் களையும், தலை = தலையையும், மருமம் = மார்பையும், வண்டின் வீழ்த்தான் = அம்புகால கொன்று தள்ளினன்.

அகன்றான் காயந்தார் - வினையாலையும்பெயர்கள். கற்றோள் - உவமைத்தொகை; கல் தோள் எ - து “னலமுன்மனவும்” என்பதனால் வருமொழித்தகரத்திரிந்து “அல்வழியவற்றோமழவும்” என்பதனால் நிலைமொழியிற்று கைரம் நகரமாய்த்திரிந்து கற்றோள் என்றாயிற்று.

51. கன்றவம் நிற்கும்ப கன்னினையி ராழன்றான்
கொன்ற துணர்ந்தாககர் கோஞ்சினவித் துன்றிநிறை
சேனையொடு செச்சவெனச் சென்றதிகா யன்குரக்குத்
தானையொடு செயதா சமர்.

அரக்கர் கோள்—இராவணன், இராமன் குடபகன்னனை கன்றஅமரில்—
இராமரான் குடபகன்னனை வந்ததுபட்டி பேரில், கொன்றது உணர்ந்து—
கொன்ற செயதியைத் தெரிந்து, சினவி—சினந்து, அதிகாயன்—
அதிகாயனென்னும் அரக்கனோடு, துன்றி நிறை சேனையொடு—செல்க
என்—நெருங்கி நிறைந்த சேனையொடு (போருக்கு) போகக்கூடவன என்று
சொல்ல, சென்றது—(அவ்வரக்கர்) போய, குரவது தானையொடு சமர் செய்
தான்—வாணரசேனையொடு போட்டிருந்தான். தான் அசைவிலே.

52. வெங்கலிள் மாப்புருவ வேலெய் நராநதனை
யங்கதன்மாய்த் தான்றேவ ரந்தனை—யங்கதமன்
குத்தினுற் கொன்றான்ம கோதரனை குன்றொன்றான்
மொத்தினு லீலன முனைந்து

வெம் கலிகன் மாப்புருவ—கொடி வானரங்களின் மாப்பு ஊடுருவும்
படி, வேல் எய நராநதனை—வேல் எய நராநதன கொன்றும் அரக்கனை,
அங்கதன் மாயுததான்—அங்கதன் கொன்றான்; அநுமன் தேவர் அந்த
னை—அநுமனாவர் தேவர்களுக்ா லுயர்ப்போன்றள்ள ஓரர்க்களை,
அங்கு குத்தினுற் கொன்றான்—அங்குடத்தி லுக்கை குத்தினுல்கொன்றான்,
கிலன் முனைது—கிலன் கொன்று வாறன் கொடியது, குன்ற ஒன்றான
ஒரு மலையினுல், மகோதரன் மொத்தினு—மகோதரனென்னும் அரக்கனை
மொத்தினான். (தேவா அந்தகன்—தேவாந்தகன்.)

53. திண்டி ரிசி ராவென்பான் செனலரியையன் னன்வாளால்
விண்டி ரிய வீசிளு வ வெந்தநாமன்—கண்டிபுடன்
மத்தனைததன டாலடாததான் வந்தவநிகராயனைக்கம்
மத்திரத்தி லஞ்ஞவ னசாயத தான்.

அநுமன் வெந்து—அநுமனாவர் கோடங்கொண்டு, திண்டி—திண்டி
பையுடைய, திரிரா என்—திரிவிடம்—திரிரா என்று சொல்லப்படுப
வனாகிய ஓரர்க்களது தலை, அன்னார் வானால்—அவனது வானாய்
கொண்டு, விண்டு இரிய வீசினான்—துண்டிததுக் கெடுமபடி எரிந்தான்,
மத்தனை இடபன் கண்டு—மத்தன் என்னும் அரக்கன் (பேரில்) கோக்கி
இடபன் என்னும் வானான், தண்டால் அடர்த்தான்—தண்டாபுத்தால்
கொன்றான், வந்த—(கோருக்கு) வந்த, அதிகாயன்—அதிகாயனென்னும்
அரக்கன், இலக்குவன்—இலக்குமணன், கம் அத்திரத்தி—கம்பத்திரத்தி—
பிரமனு அத்திரத்தினுல் கொன்றான்.

விண்டிய-என்றதை விண் திரிய எனப்பிரித்து ஆகாயத்தில் திரியும்படி எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். கம அத்திரம்-பிரமாஸ்திரம். என்பாள் - செயப்பாட்டுவினை.

54. வல்லீதி காயன் மடிவரக்கர் கோமான்சேட்
டொல்லெனவி ராவணியை யுயர்ப்பவன்—அல்லினுக
புலமொய்யும் நயன் கணையான் முன்னவன்பின் னோன் கவிசட்
கைபுற்ற வீரனாவீழ்த் தான்.

அரக்கர் கோமான்—இரக்கத்தலைவனை இராவணன், வல்ல அதிகா
யன்—பேரிலவலை அதிகாயன் என்றும் அரக்கனது, மடிவு கேட்டு—இறப்
பைக்கேட்டு, இராவணியை ஒல்லென உயர்ப்பு—இறத்தலை விராவாய்
ஏவிவிட, தவன் அல் அனுக மொய் உற்று—அவர் அந்நிரவுவருதலும்
போர்க்காம்புகுந்து, அயன் கணையான்—பிரமாத்திரத்தாலு, முன்ன
வன்—இராமபிராணியும், பின்னோன்—இராவணனாகிய இலக்குமணனையும், கவி
சட்டு ஐ உற்ற வீரரை—வாராகங்களுக்குத் தலைமை புண்ட வீரர்களையும்
வீழ்த்தான்—முரசுகின்று வீழ்செய்தான்.

ஒல்லென - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். அல் அனுக மொய் உற்று
எ - து இரக்கதருக்கு இரவில வலமை மிகுதியாதலின்; அதனால் இரக்கத
ருக்கு நிக்சரர் என்று பெயராம். மடிவு - உதாழிறப்பெயர்.

55. வென்றிற் திரிசித்து மீண்டச்சன் பாடலனுதித்
தான் துந்தன் போர்வீரன் சொற்றிருப்ப—நன்றெவருஞ்
சாம்பிலர் நும்புத்தாற நுன்னென்னு னிடணையீழ்
சாம்பன் து மானருகு சார்ந்து.

இந்திரசித்து—இந்திரசித்து, வென்ற மீண்டு—வென்றிகொண்டு திரும்
பிவந்து, அச்சன்பால் அனுக—பிதாவாகிய இராவணனிடம் அடைந்து,
துன்றம தன் போர் வீரம்—நெருங்கிய தனது போரின்வலிமையை, சொற்ற
இருப்ப—சொல்லிக்கொண்டிருக்க, வீடணன்—விபீடணன், வீழ் சாம்பன்—
வீழ்த்துகிடக்கின்ற சாம்பவானும், அதுமான்—அதுமானாகிய இவர்களின்,
அருளு சார்ந்து—பக்கத்தில் அடைந்து, தீர் உய்ந்ததால்தான்—தீர் பிழைத்தி
ருக்கின்றதாலேயே, எவரும் சாம்பிலர்—ஒருவரும் இறந்திலராம், நன்று—
நன்மையே உண்டாகும், என்னுன்னு—என்னசொல்லினன்.

சொற்று—இறந்தகாலவினைச்சம்; சொல்-பகுதி, வீ வினையெச்சவிருதி,
த் இடைபிழை, பகுதியிறு ககரமும் இடைபிழையும் திரிதல் சந்தி.

எவருஞ்சாம்பிலர் எ-து பிரமாஸ்திரத்தால் மயங்கிக் கிடக்கின்றவர்களை
ப்பிழைப்பூட்டுஞ் சஞ்சீவியை அதுமான் கொண்டுவருவான் என்று கருதி
என்க. இறும்பு என்னும் எச்சம் என்று னென்றதைக் கொண்டது. அச்சன்
நிகைச்சொல்லு தான் தேற்றப்பொருளில்வந்த அசுரபீலை,

56 புலவள்ளி வரையிடப் பெற்புண் மருத்துமலை
புள்ளது லாவி யுதவதகம்—பொள்ளுவுடுப்
போக்கதகம் மெய்க்கொள்படை போக்கதகம் மெய்த்துணியொ
ருக்கதக நான்குமுள வால்.

வெள்ளிவரை இடபவெற்பு உள்—வெள்ளிமலைக்கும் இடபமலைக்கும்
நடுவில், மருத்துமலை உள்ளது—சஞ்சீவிபருவதமானது இருக்கின்றது, அதில்
ஆவி உதவு அதகம்—அமமலையில் உயிரைக்கொடுக்கின்ற மருத்தும, பொள்ளு
வரி போக்கு அதகம்—அம்புகளாற்றுக்கப்பட்ட காடங்களைப்போக்குகின்
ற மருத்தும, மெய்க்கொள் படை போக்கு அதகம்—சரீரத்திற்செருகிக்கொண்
ட ஆயுதங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற மருத்தும், மெய் தணி ஒன்றாக்கு அத
கம்—சரீரத்தில் வெட்டுண்ட துண்டுகளை ஒன்றாகச் சேர்க்கும் மருத்தும்,
நான்கும் உள்—ஆகிய நான்கு மருத்துகளும் உள்ளன.

ஆல அசை. மருத்து - மருத்து என விகாரமாயிற்று; “மென்றொடர்
மொழிபுட் சிலவேற்றுமையிற்றமயின வன்றொட ராகா மன்னே” என்றத
னால். அதகம் - மருத்து, இவை நான்குவகை.

57. அன்னமருந் தீரிரண்டு மவ்விடைச்சென் றேசொணர் தி
யென்னவது மான்பாபந்தங் கேகியே—துன்னுமதை
யோராத்தல் வெற்பெடுத்தாங் குய்ப்புவண்ண லாகியர்மா
நீரா வெழுந்தார் தெளிந்து.

அன்ன மருந்துந் இரண்டும்—அத்தன்மையனவாகிய நான்கு மருந்
துகளையும், அ இடை சென்ற ஏ கொண்டு என்ன—உவமிடம்மொய்க்
கொணடுவருவை என்று (விபீடன்கள்) சொல்ல, அநுமான் பாயர்து அங்கு
ஏக ஏ—அநுமான் அவ்விடம் கோக்கிப் டாய்ந்து சென்று, தன்னும் அதை
ஒராகு—பொருந்திய அமமருந் திருக்குடிடத்தை அறியாமல், அ வெற்பு
எடுத்து ஆங்கு உய்ப்பு—அந்த மருத்துமாலையையே எடுத்துக் கொண்டு
அப்போர்க்காத்தில் சேர்க்க, (அமமலையிலுள்ள சஞ்சீவியினால்), அண்ணல்
ஆதியர்—இராமபிரான் முதலியவர், மால் தீரா தெளிந்து எழுந்தார்—(பிரமாத்
திரத்தாங்கட்டுணைமயங்குப)மயக்கத்தினின்றும் விடுத்தெளிவுற்ற எழுந்தார்.

ஏ இரண்டும்சுற்றசை, தீரா—செய்யாவென்னுமறுந்தகாலவிஷயச்சம்.
அன்ன—இடையடிப்பாப்பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்புவினயாலணையும்பெயர்.

மால் தீரா எ - து “லாஸேற்றுமையிற்றடவும” என்பதனால் கிலைமொழி
யீற்று லகரம தகரமாய் “லாஸேற்றுமையிற்றடவும” என்பதனால் தகரம தகரமாய்
“குறில் செறியாலா வல்வழிவந்த தகரத்திரிந்தபிற் கேகி” என்பதனால் தக
ரங்கெட்டு மாநீரா என்றாயிற்று.

58 பின்னரது மானப் பிறங்குலைமுன் றங்கிடத்து
மின்னொணப்பாய்ந்த தேகிவைத்து மின்னெய்து—மன்னுமணி
பித்திடுத்தார் தாமரைமன் சேய்முதலேர் சங்கிலிவகை
தீமடுத்தா ரார்த்துச் சினந்து.

யின்னர் அதுமான்—பின்பு அதுமான், அ பிறங்கலை—அந்தமலையை, முன் தங்கு இடத்து—முன்பு இருந்தஇடத்தில், யின் என் பாய்ந்து ஏகி வைத்து—மின்னலைப்போல் தாவிச்சென்ற வைத்து, பின்னி எய்த—திருமயி வந்தடைய, மன்னும அளி தேன் மடுத்து ஆர்—மிக்கவனாகித் தேனாயுண்டு பொருந்தவின்றி, தாமரை மன் சேய் முதலோர்—தாமரைநாயகனாகிய சூரியன்புதல்வனான சுக்கிரீவன் முதலிய வானரர், சினந்து ஆர்ந்து—கோடங் கொண்டு சுரசித்து, அ இலங்கை தீ மடுதநார்—அந்த இலங்கையிலுந் தீமூட்டினர்.

சூரியனைத் தாமரைமன் எ-து தாமரைக்கு ஈணபனுவலிர்.

தேன் மடுத்தார்—“தேன்மொழி” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் மென்மை மேவி நிறையுமென்ற எ-றவியால இறுதினகரமேய் கேட்டித் தேமடுத் தார் எனப் புணர்த்தது. யின் என்படர்ப்பு எ-து விரைவுபற்றி எ-ன்க.

59. பம்பிலங்கைத் தீயொழிபு பாணியிழித்தி மோதக்கோன்
கும்பகன்னன் மைந்தர்தலைமக் கூவியே—வெம்பமுருக்
குயப்பவவர் வேற்றுகுவ ரோடு நிராகவயறன்
மெய்ப்படையோ டேற்றா வெகுண்டு.

கோன்—தலைவனாகிய இராவணன், இலங்கை பம்பு தீ ஓர்—இலங்கை யிற்பற்றியொழிபு தீயுடன், இருபான் விழி தீ மோத—தளைய இருபதுகள் களினின்று கொட்டுவின்ற தீயானது முட்டிமட்டி, கும்பகன்னன் மைந்தர் தலை கூவி—கும்பகன்னனது புத்திராகளை விளித்து, வெம்பு அமுருக்கு உயப்ப—கொடிய டோர்செய்ததற்கு வலியிட, அவா—அந்தமராகன், வேறு தகுவல்லி உற—வேலைதறித்த இரக்கதபடடைவிராகளோடு சேர்ந்து (போர்க்கனம்) புஞ்சு, இராகவந்தன் மெய் படை ஒடு—இராமபிரானது உணமையாகிய வானரசேனையோடு, வெகுணம் ஏறறா—கோபவகொண்டு எதிர்த்தனர்.

விழித்தி மோத எ-து பிக்க கோபங்கொண்டு என்பது. கும்பகன்னன் வடமொழிமுருஉ; கும்பமபோலும் செவியுடையான். ஏதான்—அசைகள்.

60. அங்கதன் கம்பனனுக் கானுலகு மேற்றபிர
சங்கனுக்குக் கூற்றுலகுந் தந்திட்டான—பொங்குதிரக்கி
கண்ணன் மனைந் துவிதன் கானுலகு கொள றுனயுபக்
கண்ணன் மனைந் துவிதன் காயந்து.

அங்கதன்—அங்கதனானவன், ஏற்ற அகம்பனனுக்கு ஆள்உலகும்—எதிர் துப்போர்செய்த அகம்பனனென்னும் அரக்கனுக்கு வீரசுவர்க்கத்தையுமபிர சங்கனுக்கு கூற்று உலகும்—பிரசங்கனென்னும் அரக்கனுக்கு இயமனுதத் தையும, தந்திட்டான—கொடுத்தான் (கொன்றனென்றபடி); துவிதன்—துவிதன் என்னும் வானரன், பொங்கு உதிரக்கண்ணந்தன்—இரத்தம் பொங்குதலுற கண்களையுடையவனாகிய அரக்கன் (சுரேணிதாசுனை),

காதினன் = கொன்றான்; மயிர்தன் = மயிர்தன்னும் வானரன், பூபம் கண்ணை = பூபத்தமபம்போலும் கண்ணையுடைய அரக்கனை (பூபாஷை), காய்ந்து கொள்ளுள் = கோபித்துக்கொன்றான்.

காமதேறுவையுடைமையால் சுவர்க்கத்திற்கு ஆனுலகு என்றபயம். பூபம்-யாகசாலையில் பசவைக்கட்டுத்தி; அதுபோல நீண்டயர்ந்த விழிகளை யுடையான் பூபாஷை என்பது.

ஆனுலகும் கூறலகும் தகதிட்டான் எ-து குறிப்பிற்றருமொழி.

ஏல்லவன்மைந் தன்போரி லேற்றகும்பன் வான்மகளிர்
மெல்லிதழ்த்தென் கூட்டுண்ண விட்டனனும்-கொல்லியனி
கும்பனைசேர் மாநுதியோர் குத்தினிற்சாய்த தான்மாயத்தா
னம்பிழந் தர்க்கணனை நைத்து.

எல்லவன் மைநதன் = சூரியபுத்திரனாகிய சுக்கிரீவன், போரில் ஏற்ற கும்பன் = யுத்தத்தில வந்தெதிர்த்த குமடனென்னும் இராக்கதனானவன், வான் மகளிர் = வீரசுவர்க்கத்திலுள்ள அரம்பைமாகளின், மெல் இதழ் தேன் கூட்டுண்ண = மெல்லிய அதரநீராகியதேனைக் கொள்ளுகொண்டன னுமபடி, விட்டனன் = போக்கினான் (கொன்றான் என்றபடி), கொல லுயல் நிகுமபரை = கொலைத்தொழில்பொருந்திய நிகும்பன்என்னும் அரக்க னை, நேர் மாநுதி = எதிர்த்த அநுமான், ஓர் குத்தினிற் சாய்த்தான் = ஒரு கைக்குத்தினால் கொன்றான், நமபி = இராமபிரான், மகரக்கணனை நை த்து மாய்த்தான் = மகரக்கணனைஎன்னும் அரக்கனைத் தேய்த்துக் கொள் மனன்.

இதழ்த்தென் கூட்டுண்ண எ-து அதரபானஞ்செய்து இன்பநுகருபபடி என்பது. ஆல் - அசை.

62 இன்னசெயல கேட்டார்க ளிரதிரசித் தைப்போக்க
வன்னவன மாயாசீதை யைக்கொணர்ந்து—முன்னதுமன்
காணவெறிந் திட்டுநகங் கண்டிடச்சென் றுனதையம்
மாணவனன் னற்குரைத்தான் வந்து.

அரக்கன் = இராவணன், இன்ன செயல கேட்டு = இத்தன்மையாகிய செய்கையைக் கேள்வியுற்று, இந்நிரசித்தை போக்க = இந்நிரசித்தனைப் போருகனாப்ப, அன்னவன் = அவ்விரதிரசித்தன், மாயாசீதையை கொணர் ந்து = மாயையினாலாகிய சீதைபோன்ற ஒருருவத்தைக் கொண்டுவந்து, அது மன் முன் = அநுமானுக்குளதிரி, காண எறிந்திட்டு = பார்க்கும்படி வெட்டி, மகம் கண்டிட சென்றான் = நிகும்பனைஎன்னும் யாகஞ்செய்யச் சென்றான், அ மாணவன் வந்து அதை = அந்த அநுமான்வந்து அச்செயலை, அண்ணல்கு உரைத்தான் = இராமபிரானுக்குச் சொல்லினன்.

மாயாசீதை - மாயையினாலுண்டாக்கிய பொய்மையாகிய சீதை. நிகு ம்பனை எ - து ஒமாக்கினியில் ஆகுதி கொடுத்துக் கடோரமாய்த்தெய்யும் ஒரு யாகம். மாணவன் - வித்திபார்த்தி.

63. கோதைமகன் சொற்கேட்டுக் கோசலர்கோன்றான் வருந்த வாதைசெயி ராவணிதன் மாயையினுள்—சீதைதனைக் கொன்றமகஞ் செய்வாணி சும்பலையை புற்றருனென் றன்றுன்றும் வீடணன்சொல் வான்.

கோதைமகன் சொல் கேட்ட கோசலர் கோள்=வாயுபுத்திரனாகிய அறுமானதுசொல்லைக் கேட்ட கோசலநாட்டரசனாகிய இராமபிரான், வருந்த=துன்புற, அன்று=அப்பொழுது, வாதை செய் இராவணி=துன்பச் செய்கின்ற இத்திரசித்தன், தன் மாயையின் ஆம் சீதைதனை=தனது மாயாசத்தியினால் உண்டாகிய சீதைபை, கொன்று=கொன்றுவிட்டு, மகம் செய்வான் நிகும்பலைபை உற்றுள் என்று=யாகஞ்செய்யும்பொருட்டு நிகும் பலைசெய்யும் இடத்தை அடைந்தான் என்று, உனரும் வீடணன் சொல் வான்=அறிந்தவனாகிய விபீடணன் (வீடுவருவதை) உரைப்பாறுபினுள்.

நிகும்பலை - நிகும்பலாயாகஞ்செய்த இடத்திற்கு ஆகுபெயராயிற்று, வருந்த என்னும் செய்வெனச்சம் சொல்வான் என்னும் பிறகருத்தா வினையைக் கொண்டது. தான் தன் தன் அசைகள்.

64. துன்னமக முற்றி லவனைவெல்லொ ணுதின்றே பின்னவனை யுய்ககவெனப் பெம்மானான்—மன்னவவன் வீடணன்முன் வானரர்பின் மேவிவரச் சென்றனன்போ ராடதுமன் மீதேறி யாங்கு.

அன்ன மகம் முற்றில்=(இத்திரசித்தன் செய்யச்சென்ற) அந்தயாகம் முடிந்தால், அவனை வெல்ல ஒண்ணது=அவ்விரத்திரசித்தனை (எவராலும்) வெல்லமுடியாதது, (ஆதலின்), இன்னே பின்னவனை உய்க்க என=இப் பொழுதே இலக்குமணனை (அமமகத்தைபழிக்குமபடி அவ்விடத்திற்குச்) செலுத்தக்கடவாய் என்று (விபீடணன்) சொல்லலும், பெம்மான் தான் பன்ன=இராமபிரான் (அவ்வாறுஇலக்குமணனைநோக்கிச்) சொல்ல, அவன் போர் ஆடு அறுமன்மீது ஏறி = அவ்விடைக்குவனும் போர்புரியும் அறுமான் மேல் ஏறி, வீடணன் முன்=விபீடணன்முன்னும், வானரர் பின்=வானரர் கள் பின்னும், மேவி வரச்=சேர்ந்துவர, ஆங்கு சென்றனன்=அவ்விடத்திற் குச சென்றான்

ஏகாரம் தேற்றம். தான் அசைநிலை. வெல்ல என்னும் எச்சத்தீறு தொக்கது. ஒண்ணது எ - து இடைகுறைந்து நின்றது விகாரம்.

65. தக்கனமகஞ் சைவகணஞ் சாய்த்தென்னு வானரர்கள் புத்தர்க்குண் மைந்தன் புரிமதத்தைத்—தொக்கழிக்கக் கண்டார்¹னவனுள்ளங் காய்ந்தான் பரித்தேதர்மேற் கொண்டான் பெரும்போர் குறித்து.

வானர்கள் புக்கு = (இலக்குவனோடுசென்ற) வானர்கள் புக்கு, அரக்கன் மைந்தன் புரி மகத்தை = இராவணபுத்திரனுடைய இத்திரித்துச் செய்கின்ற யாகத்தை, தக்கன் மகம் சைவகணம் சாய்த்தென்னா தக்கன் இயற்றிய யாகத்தைச் சிவகணங்கா அழித்ததுபோல, தொக்கு அரக்கன் ஒன்றுகூடி அழித்தனும், அவன் கண்டான் உள்ளம் காய்ந்தான் = அவ்வித்திரசித்து நோக்கி மனத்தில் கோபங்கொண்டு, பெரு பேர் குறித்து = பெரிய புத்தத்தை உத்தேசித்து, பரி தேர் மேற்கொண்டான் = குறுகிய பூண்ட தேரின்மேல் லேறினான்.

கண்டான், காய்ந்தான் - முற்றெச்சங்கள், சாய்த்த என்னும் பெயரெச்சத்திற் தொக்கது. சைவகணம் - சிவசம்பந்தமுற்ற முதங்களின்கூட்டம்

தக்கன் மகம் அழித்தது எ - து தக்கன் என்னும் பிரமபுத்திரன் சிவ பெருமானை யாகபதியாகக் கொள்ளாது பிந்தித்து ஓர் யாகஞ்செய்ய அதனை புணர்ந்து சிவபெருமான் கொடுத்து தன் சடையைப் பூமியிலடித்து அதின் ன்று வீரபுத்திரரை உண்டாக்கி ஏவிவிட, அவருடன்சென்ற சிவகணங்கள் அந்தயாகத்தை அழித்தன.

66. இத்திரனை வென்றா நெதிரவியொவ் வொன்றிற்கும்
பந்தியினோ ராயிரவெம் பாணமபெய்—திந்திரர்நே
ராக்கினான் சில்லம் பதுமனுட லாடுருவத்
தாக்கினான் விற்கோட்டித் தான.

இத்திரன் வென்றான் = இத்திரனை வெற்றிகொண்ட அவ்வித்திரசித்து, வில் கோட்டி - வில்லெனவோத்து, எதிர் கவி ஒவ்வொன்றிற்கும் = எதிர்த்த ஒவ்வொருவானரத்திற்கும், பாதியின் லா ஆயிரம் வெம் பாணம் பெய்து = ஒழுங்காய் ஒரு ஆயிரமாகப் கொடிய அம்புகளை எய்து, இத்திரர் நேர் ஆக்கினான் = (உடலில் ஆயிரங்கண்களைபுடைய) இத்திரர்களுக்கு ஒப்பாக்கினான், அதுமன்ற உடல் னாடுருவ = அதுமானது உடலில் துளைத்துருவப்படி, சில் அம்பு = சிலபாணங்களை, தாக்கினான் = எய்தினான்.

இத்திரர் எ - து ஒவ்வொருவானரத்தின் உடலிலும் ஆயிரம் அம்புகளை யெய்தி ஆயிரம் துளைகளை உண்டாக்கலின் வந்தபன்மை என்க. “ஆயிரங் கண்ணன் இத்திரன்” உம் முறமம்மை. தான் அசைநிலை.

67. மேநா தன்பெய விசிகமழை போக்கியவ
னாகநீள் கைமேளலி யைத்துணித்து—வேகநேர்
வையந் துகளாக்கி வாசிகரி யைத்து மித்தா
னைபற் கிளவலம்பி னால்.

ஜயற்கு இளவல் = இராமபிரானுக்கு இளையோனுடைய இலக்குமியான், மேகநாதன் பெய = இவ்விதிரசித்தனால் கொட்டப்பட்ட, விசிகம் மழை அம் பினால் போக்கி = அம்பாபிய மழையுத்த தன் அம்புகளால் தொடுத்தது. இவ்விதிரசித்து உடலிலும், தான் அசைநிலை.

70. மீட்டன் னவனொடியில் வேறொருதேர் மேற்கொண்டு
மாட்டுஞ் சமார்க்களத்தில் வந்தெதிர்த்துப்—பூட்டம்பால்
வானரரைச் சாய்க்கவவன் வையுமா வைத்தொலைத்தா
னா நல வீடணன் மண் டால்.

மீட்டி=திரும்பி, அன் னவன்=அவ்வந்திரசித்தன், நொடியில் ஒரு
ஒருதேர் மேற்கொண்டு=நொடிப்பொழுதிற் குள் மற்ருருதேரின்மேலேறி,
மாட்டிம் சமார்க்களத்தில் வந்து எதிர்த்து=கொல்லுகின்ற போர்க்களத்தில்
வந்து எதிர்த்து, பூட்டி அம்பால்=(வில்லில்)தொடுத்த பாணத்தினால், வான
ரரை சாய்க்க=வானரவீரரை வீழ்த்த, ஆன நலம் வீடணன்=ஆகிய நன்
மையையுடைய விபீடணனாவன், தண்டால் அவன் வையம் மாவை தன்
டாபுத்தால் அவனது தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளை, தொலைத்தான்=கொள்
மனன்.

சாய்க்க என்னும் வினையெச்சம் தொலைத்தான் என்னும் பிறகுத்தான்
வினையைக்கொண்டது. மீட்டி - செய்தன் எச்சம்; இது மீட்டி என்றும்
வழங்கும்.

71. இந்திரன்கண் டொருவப்ப வெண்கணனும் போர்வியப்ப
முந்துகட லுஞ்சிவப்ப மூன்றுநா—ணந்துதளத்
தெல்லிரவு மோவா இராவணியுங்காகுத்த
னல்லிளவ லுய்வினீத்தார் ஞாட்பு.

இராவணியும்=இந்திரசித்தனும், காகுத்தன் நல் இளவலும்=இராமபி
ரானது நல்லதாயினாயிடு இலங்குமணனும், இந்திரன் கண்டு உள் உவப்ப=
இந்திரன்கோக்கி மனமகிழவும், எண்கணனும் போர் வியப்ப அபிரமதேவ
னும் அப்போரைக்கண்டு ஆச்சரியங்கொள்ளவும், முந்து கடலும் சிவப்ப=
முதலிவள்ளதாகிய (கரிய) கடலும் சிவப்புசிறத்தையடையவும், மூன்று
நாள் எல் இரவும் ஒவாது=மூன்றுதினங்கள் புகலும்இரவும் ஒழிவின்றி,
நந்து களத்து ஞாட்பு வினீத்தார்=கேட்டையடையும் போர்க்களத்தில்
புத்தஞ்செய்தனர்.

இந்திரன் உவப்ப எ - து அப்போரில் இந்திரசித்து இறப்பானென்ற
உறுதிபற்றி என்க. எண்கணனும் வியப்ப எ - து எட்டுக்கணங்களினாலும் அப்
போர்நிகழ்ச்சியை நோக்கி என்க. கடலும் சிவப்ப எ - து இரத்தவெள்
ளம் பாய்தலின் என்க. உம்மை இரண்டும் உயர்வுசிறப்பு.

72. இவ்வாறு போரா முவரு ளிலக்குவனேர்
தெவ்வாடும், ஹிற்கோட்டித் தேவர்கோன்—வெவ்வுனீனி
விட்டா லிராவணிமெய் விட்டா னரம்பையர்பாற்
பட்டா னுயிர்போய்ப் பதைத்து.

இ ஆறு=இவ்விதமாய், போர் ஆடு இவருள் புத்தஞ்செய்த இராம
னும், இலக்குவன்=இலக்குமணனாவன், நேர் தெவ்வாடும் விற்கோட்டித்

எதிர்நிதபகைவர் சோர்வுறத்தக்க விலலை வகைத்து, தேவர்கோன் வெய்
யானி விட்டான்—இந்திரனது கொடிய அம்பை (இந்திராஸ்திரத்தை) எய்த
னன், இராவணி பதைத்து உயிர் போய் மெய் விட்டான்—இந்திரசித்து
தடித்து உயிர்தீங்கி உடலைத்துறந்தனனாகி, அரமபையர்பால் டட்டான்—
(வீரகலங்கத்தள்ள) அரமபைமாதர்களிடஞ் சேர்ந்தனன் (இறந்தனனெ
ன்றபடி). விட்டான் - முற்றெசசம.

பதைத்து உயிர் போய் மெய் விட்டான் என முடிக்க.

73. விண்ணவர் பூமாரி பெய—இந்திரசித்து இறந்ததனால் தேவர்கள் மலர்
மண்ணவரி யாரு மனங்கனிப்ப—வண்ணலடி
தாழ்ந்தா னினவல்லவன்—மற்றைத் தழீஇயின்பத்
தாழ்ந்தான் பல் லாசிசொற்ற னால்.

விண்ணவர் பூமாரி பெய=(இந்திரசித்து இறந்ததனால்) தேவர்கள் மலர்
மழை பெய்யவும், மெய் தவர்கள் வாழ்த்து எடுப்ப=உண்மையுள்ள தவசி
கள் வாழ்த்துமொழிகூறவும், மண்ணவர் யாரும் மனம் கனிப்ப=பூமியிலு
ள்ளாரெல்லாரும் மனமகிழவும், இாவல=இலக்குமணன், (மீனடுவந்து),
அண்ணல் அடி தாழ்ந்தான்—இராமபிரானது திருவடிகளை வணங்குகின்ற
னன்; (இராமபிரான்), அவன்தன்னை தழீஇ இன்பத்து ஆழ்ந்தான்=அவ்வள
வலைத் தழுவிக்கொண்டு ஆநந்தததிலமுகினனாகி, பல ஆசி சொற்றான்=
பல ஆசிமொழிகளைச் சொல்லினான்.

ஆழ்ந்தான் - முற்றெசசம. தழுவி என்றது தழீஇ என அளபெடுத்து
இன்னிசைநிறைத்து நின்றது. தன் ஆல - அசைநிலைகள்.

74. இவகிதுதா னிறக விராவணியின் சாவுகேட்
டவகிலங்கைக் கோன் னுபபு லுழியிலவிழ்ந்—துங்குறைந்த
மூலபல மாம்பரிதேர் மொயமா பதாநிகளை
வேண்டெனப் போர்க்குய்ததான் வெந்து.

இது இங்கு நிற்க=இசையெல் இவ்விடத்து(இப்படி) இருக்க, அங்கு
இலங்கைக்கோன்—அவ்விடத்து இராவணனாவான், இராவணியின் சாவு
கேட்டு=இந்திரசித்தனது மாணத்தைக் கேள்விபுறமு, தூயம வாரியில்
விழ்ந்து=தக்ககாரத்தில் மூழ்கி, வெந்து=மனங்கொதித்து, உங்கு உறை
ந்த=அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்த, மூலபலம் ஆம்=மூலபலம் ஆகிய, பரி
தேர் மொய்மா பதாநிகளை=குதிரைகளும் தேர்களும் கெருவங்கியானைகள
னும் வண்டிகளும் ஆகிய சேனையை, போர்க்குய்ததான் வெந்து, வேலை
என உய்த்தான்=கடலையெய்துபோலச் செலுத்தினான்.

இவ்விடம் எ-து இலங்கையில் இராவணனால் அடிப்படையாய்ச் சேர்த்து
—உய்த்துந் அகேகசேனைகள். தான் - அசைநிலை.

75. பொங்குடல் போற்குளத்திற் போந்துதிர்த்துணைகளைப்
பொங்குடல் னோர்செம் புனல்பருகிப்—பொங்குங்

கடினகோத் தாடக் கணைமழையால்வள்ளல்,

கடினகையேழிற்சாய்த்தான் சாய்ந்து.

பொங்கு கடல் போல்—பொங்குகின்ற கடினப்போல, களித்தில்
போந்துதிர்த்த துணைகளை—போர்க்களத்தில் புதுந்துதிர்ந்துகின்ற மூல
பலப் படைகளை, வள்ளல்—இராமபிரான், பொங்கும கடி—மிருகத பேய்
க்கணங்களானவை, பொங்கு கடல் னோர் செம் புனல் பருகி—பெருங்க கடலை
யொத்த சிவந்தஇரத்தநீரைக் குடித்து, கை கோத்து ஆட—கைகளை (ஒன்
றோடொன்று) கோத்துக்கொண்டு கூத்தாடும்படி, கணை மழையால்—பாண
வருடத்தால், கடினக எழில்—ஏழுநாழிகையில, சாய்ந்து சாய்த்தான்—
கோபித்துக்கொன்றான்.

கடினகையேழிற் சாய்த்தான் எ-து இராமபிரான் மூலபலசேனையை
ஏழைநாழிகையளவில் கொன்றான் என்றும் ஒருமுகூர்த்தத்திறகொன்ற
னள்ளன்றும் சில இராமாயணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் கூம்புரா
ணம் இதற்கு முதலாதலின் அதிப்படி ஏழுநாழிகையன்றே சொல்ல
ப்பட்ட தென்க. கூம்புராணம் இராவணவதைத்தியாயம் செய்பார்—எரு.

76. தானவர்கோன மூலபலஞ் சாய்த்தமைகேட் டான்சினந்து
கருங்குழிய மூச்செறிந்து காயகனலி—தானடுங்கக்

கட்சிவந்தான் பார் குலுங்கக் கையெறிந்தான்வானவர்நொந்
துட்சிவந்தா னொனனாமென றோர்ந்து.

தானவர்கோன்—இராக்கதர்க்குத்தலைவனான இராவணன் மூலபலம்—
மூலபலசேனையர், சாய்த்தமை கேட்டான்—இறந்தமையைக் கேட்டவனும்,
சினந்து காலநய மூச்செறிந்து—கோபித்து வாயுவும்வருதமபடி பெருமூ
ச்சவிட்டு, காய் கனலி தான் கடுங்க—வெதுப்புடின்ற அக்கினியும் நடுங்கும்
படி, கண் சிவந்தான்—கண்களில் சிவப்பேறப்பெற்றதான், பார் குலுங்க கை
எறிந்தான்—பூமியிலுள்ளார் நடுங்குமபடி கைகளை வீசினன், வானவர்—
தேவர்கள் (கண்கள்), என் ஆம் என்று ஓர்ந்து—(இக்கோபத்தால்) எத்திங்கு
நெருமோ என்று கருதி, நொந்து உள் சிவந்தார்—வருந்தி உள்ளத்தில்
சிவப்பேறப்பெற்றதன்.

கொந்து உள்சிவந்தார் என்றதில் சிவப்பேறப்பெற்றதலாவது ஒன்றைக்
குறித்து ஆராய்ந்து கண்டதலாம். “ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் கொஞ்சம்”
என்பதனானு முணர்க. கேட்டான்—முற்றெச்சம், தான்—அசைநிலை.

77. மாபா ரிசுவன் மகோதரன்வி ருபாக்கன்

கோபா நலமுறுதங் கோணையாழ்—பூபாரச்

சுரங்காதென் றோதச் சதுரங்க சேனையொடு

மாங்கார்த்துச் சென்றா ரமர்த்

கோபம் அநலம் உறு தம் கோன் உரையால்—அக்கினியையொத்த
கோபம்பொருந்திய தமதுதலைவனாகிய இராவணனது கட்டகையினால், மா
பாரிசுவன்—மகாபாரிசுவனும், மகோதரன்—மகோதரனும், விருபாக்கன்—
விருபாக்கனும் ஆகிய இராக்கதர்கள், பூ—பூமியானது, பாரம் தாங்காது
என்று ஒத—இப்பாரத்தைப்பொறுக்காது என்று(கண்டோர்)சொல்லும்படி,
சுதூங்க சேனையொடும்—நால்வகைச்சேனையொடும், ஆங்கு ஆர்த்து—அவ்
விடத்தில் கர்ச்சித்து, அமர்க்கு சென்றார்—போருக்குச் சென்றனர்.

மகாபாரிசுவன் - பெரியவிலாப்புறமுடையவன். மகோதரன் - பெரு
வயிற்றினன். விருபாக்கன் - மாறுபட்ட கண்ணுடையோன்.

கோபநலம் - உடமொழித் தீர்க்கசந்தி. உம்மை எதிரததழியுது.

78. குழந்தொருவன் சாங்காலைச் சுற்றத்தார்மேற்புரண்டு
வீழ்ந்தழுது காக்கும் விதமெனத்தன்—வாழ்ந்தபுகழ்
சாமரைசங்கொண்குடையாய்த்தாய்ப்புரண்டேங் கிழ்காப்பப்
போமரக்கன் றேறிவந்தான் போர்க்கு.

ஒருவர் சாம் காலை=(இவ்வுலகில்) ஒருவர் இறக்குந்தருணத்தில், சுற்
றத்தார் குழ்ந்து மேல் புரண்டு வீழ்ந்து—உறவினர் குழ்ந்துகொண்டு மேல்
புரண்டு வீழ்ந்து, அழுது—புலம்பி, காக்கும்—காத்துக்கொண்டிருக்கும்,
விதம் என—தன்மைபோல, தன் வாழ்ந்த புகழ்—தனது வாழ்வுநிறுந்த
கீர்த்தியானது, சாமரை=சாமரையுருவமும், சங்கு—சங்குருவமும், ஒண்
குடை ஆய்—ஒள்ளிய சுவேதசகத்திரவுருவமமாகி, தாய் புரண்டு=(தன்மீது)
தாவிப்புரண்டு, ஏங்கி—அழுது, காப்ப—காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி, போம்
அரக்கன்—அழிந்துபோகும் இராவணன், போர்க்கு தேர் இவர்த்தான்—
போர்செய்தற்குத் தேரி லேறினான்.

இராவணன் தன்புகழானது சாமரைவடிவாய் மேல்விறுந்து புரளல்
போலப் புரளவும், சங்கின்வடிவாய் அழுவதுபோல் ஒலிக்கவும், வெள்ளைக்
குடைவடிவமாய்த் தன்னைக்காத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் நிழற்றவும்
எனத் துச்சுனக்குறியாக நிரணிறைபாக்கிக் கொள்க; புகழின் நிறம் வெண்
மையாதலின் சாமரை சங்கு குடை என்னப்பட்டது. இப்பொழுது போரு
க்குச்செல்லும் இராவணன் மீளாநெனல் தோன்றப் போமரக்கன் என்னப்
பட்டது.

79. வார்கதிரோன் மைந்தனொடு வந்தவிருபாக்கனெதிர்த்
தோர்கதையி னொப்புடைத்த ஹஞ்சோர்ந்து—தேர்கவிம
னஸ்வரக்கன் சென்னி யனுங்கநெரித் தாங்கண்ணிற்
செவ்வரத்தங் கரலச் சினந்து.

வந்த விருபாக்கன்—போருக்குவந்த விருபாக்கன், வார் கதிரோன்
மைந்தனொடு எதிர்த்து—யிருந்திரணங்களைபுடைய குறியுபுத்திரனாகிய
சக்கிரவனின் எதிர்த்து, ஹ் கதையினால் புடைத்தலும்—ஒருதண்டாயுதத்

நான் மோதனமும், சேர்ந்துச் சேர்ந்து, தேர் கவி மன் (பிஷு) தெளி
அற்ற வானபதியான சக்கிரிவன், கண்ணில் செம் அரத்தம் கால சினந்து
கண்களில் இரத்தங்கொட்டக் கோபங்கொண்டு, அ அரக்கன் சென்னி
அனுங்க நெரித்தான்—அந்த அரக்கனது தலை நொறுங்கும்படி நெரித்தான்

புடைத்தலும் - உம் ஈற்று விளையெச்சம். தேர் - 'வினைத்தொகை.

80. கூற்றவனு மஞ்சங் கொடுஞ்சூர் மகோதரனும்
பாற்றவொனு வென்றிகொண்மா பாரிசனு—மேற்றமுரிற்
கோலிவளைந் தார்த்தயிலகைச் செண்டுடற்றவென்மசனும்
வாழ்முக னுஞ்சாய்த்தார் மாய்த்து.

கூற்றவனும் அஞ்சம் கொடுஞ் மகோதரனும்—இயமனும் அஞ்சத்தக்
கவலியுள்ள கொடிய மகோதரனும், பாற்ற ஒனு வென்றி கொள் மடாரி
சனும்—அழிக்கமுடியாத வெற்றியைக்கொண்ட மகாபாரிசுவனும், அமரில்
ஏற்று—பேர்க்களத்தில் எதிர்த்து, கோலி வளைந்து ஆர்த்து—சுற்றிவளைந்து
கர்ச்சித்து, அயில் கை கொண்டு உடற்ற—வேலைக் கையிலேந்திப் போர்
புரிய, எல மகனும்—சக்கிரிவனும், வாலி மகனும்—அங்கதனும், மாய்த்து
சாய்த்தார்—கொன்றுவீழ்த்தார்.

உம்மைகளில் முன்னது உயர்வுகிறப்பு. பின்னவை நான்கும் எண்ணப்
பொருள். சக்கிரிவன் மகோதரனையும், அங்கதன் மகாபாரிசுவனையும் கொன்
றன என நிரணிறையாக்கிக் கொள்க.

81. வரம்பரித்தே ஈர்ந்துகளம் வந்த ஹிராக்கதர்கோன்
சாமபிஷன்சே னேத்தலைவர் சாயந்தமைகண் - டேம்புபுருத்
துதினன்சங் கங்க ளொருபதுவாய் வைத்துலயிற்
காதினிற்கை யேறக் கன்னது.

வரம் பரி தேர் ஊர்ந்து—தாவுகின்ற குதிரையுண்ட தேரைச் செலு
த்தி, களம்வந்த ஹிராக்கதர் கோன்—பேர்க்களத்து வந்த ஹிராவணன், வன்
சேனைத்தலைவர் சாமபி சாயந்தமை கண்டு—(தன்னுடைய) வலிய சேனைத்
தலைவர் சேர்ந்து வீழ்ந்திருத்தலைப் பார்த்து, ஏம்பி உருத்து கன்னது—வரு
ந்திக் கோடித்து மனையகொதித்து, உலகில காதினில கை ஏற—உலகத்தில்
(மானிடர்) செவிகளில் ஐதகன் ஏற(பொத்திக்கொள்ளும்படி), ஒருபது வாய்—
பத்துவாய்களிலும், சங்கங்கள் வைத்து—சங்குகளைவைத்து, ஊதினன்—
ஊதினான்.

வாவும் என்னும் பெயரெச்சம் “செய்யுமென்னெச்சனீந் துயிர்மெய்
சேறலும்” என்பதனால் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு வரம்—என நின்றது.

82. வெற்பெடுத்து வீசுநிறற்களிகண் வெற்பெடுத்தான் சாயவா
விற்படுத்தெய யேக்கள் வினாந்துபுருந்—மேற்றபெரிமத்துச்
சென்னியுந் கையிற் செருகப்பட்ட வுற்றனவா
லன்னகுரவ கிண்குணங்க ளாங்கு.

விதிகளின் வலிமையுடைய வானங்கள், வெம்பு எடுத்து விடும் மலைகளைப் பெடுத்து எறிய, வெம்பு எடுத்தான்—கைலைமலையைப் பெடுத்தவனாகிய இராவணன், வில் படுத்து எய் ஏக்கன்—வில்லில் தொடுத்து எய்தும்புகள், விரைந்து புகுந்து—விரைவில் சென்று, எம்பு ஒடித்து—என்புகளை ஒடித்து, சென்னி உரம் கையில் செருக—தலைகளிலும் மாற்புகளிலும் கைகளிலும் பதிந்துகொள்ள, அன்ன குரங்கின் கணங்கள்—அந்த வானரக்கூட்டங்கள், ஆவது அயர்வு உற்றன—ஆவ்விடத்தில் சோர்வடைந்தன.

ஆல் - அகைநிலை. எப் வினைத்தொகை.

எம்பு எம்பு - “மென்றெடர் மொழிபுட்சில் வேற்றமைபிற், மம்மின வன்றெடராகா மன்னே” என்பதனால் வன்றெடராயிற்று.

83. வள்ள றனக்கிளை யான் மற்றதுசண் டின் வெகுண்டு
கொள்ளுகிலை கோட்டியழற் கோல்பூட்டி—யெள்ளரச்கன்
றேரொடுபா கற்சிதைத்துத் திண்கரவில் பத்தினையுஞ்
சூரொடறுத் தான்றேற்றேத் தொட்டு.

வள்ளத்தனக்கு இளையான்—அருள்வள்ளலாகிய இராமபிரானுக்கு இளையோனாகிய இலக்குமணன், அது கண்டு உள் வெகுண்டு—அவ்வானரங் கள் சோர்ந்ததை—கோக்கி மனங்கொதித்து, கொள்ளுகிலை கோட்டி—கையி ற்கொண்ட வில்லை வளைத்து, அழல் கோல் பூட்டி—சீபைக் கக்குறின்ற அம் புகளைத்தொடுத்து, என் அரசுக்கன்—இகழத்தக்க இராவணனது, தேரொடு பாகன் சிதைத்து—இரத்தநூடன் பாகையும் அழித்து, வேறு ஏ தொட்டு— வேறு பாணத்தை எய்து, திண் கரம் வில் பத்தினையும்—(அவனது) வலிய கைகளிலுள்ள பத்துவிற்கையும், சூரொடு அறுத்தான்—வலிமையோடு அறு த்தான்.

மற்று அசை. பாகன் சிதைத்து - “இயல்பின் விகாரமும்” என்ற குத்திரத்தினால் பாகம்சிதைத்து என இயலில் விகாரமாயிற்று.

84. வெந்நிருதர் கோன்றேற்றார் வீடணன் றண் டாற்புடைக்க
வன்னவனன் னான்மே லயிலெறிந்தான்—துன்னுசினங்
கொண்டுதுணிநீ தானதைவிற் கோட்டிழக் கணைதொடுத்தும்
தண்டுளவத் தாணிளவல் சார்ந்து.)

வீடணன்—வீடணனாவன், வெம் நிருதர் கோன் தேர் மா—கொடிய இராக்கதர் தலைவனாகிய இராவணனது தேரிக்கட்டிய குதிரைகளை, தண் டால் புடைக்க—தண்டாயுதத்தினால் அடிக்க, அன்னவன் அன்னமேல்— அந்த இராவணன் அவன்மேல், அயில் எறிந்தான்—வேலை வீசினான்; தண் டுவததான் இளவல்—குளிர்ந்த துவாமாலையைபணிந்த இராமபிரானுக்கு இளையோனாகிய இலக்குமணன், சார்ந்து—அங்கடைந்து, துன்று சினங் கொ ண்டு—நெருங்கிய கொப்பங்கொண்டு, வில் கோட்டி கணை தொடுத்து—வில்லை வளைத்து அம்புகளைத்தொடுத்து, அதை துணித்தான்—அவ்வேலையைத்தைத் துண்டிபெயர்க்கினன்.

தன்னு - வினைத்தொகை. புடைக்க என்னும் எச்சம் எறித்தான் என் னும் பிறகுந்தா வினையைக் கொண்டது.

85. அந்நான் மயன்சையுளப்பினு ளைவவினை
மன்னு வமைத்து மறையோடு—மின்றூரத்
தந்தவயில் வேலெறிந்தான் றுனவர்கோன்/சாமபிபுர
நொந்தனனி ராமா நுசன்.

தானவர் கோன் = இராக்கதர் தலைவனான இராவணன், அ நாள் மயன் = அக்காலத்தில் மயன் என்பவன், கை அளப்பு இல் நாள் நோவ = கைகள் அளவற்ற காலம் வருத்தும்படி, வினை மன்னு அமைத்து = தொழிலை யடைந்து இப்பறி, மறையோடும இன் ஆர தந்த = மந்திரத்தடன் இன்பப் பொருந்தக் கொடுத்த, அயில் வேல் எறித்தான் = கூரிய வேலை வீசினன்; இராமாநுசன் = இலக்குமணன், சாம்பி உறம் நொந்தான் = சோர்ந்து மாற் றித் தைக்கப்பட்டு வருந்தினன்.

அளப்பு தொழிற்பெயர் ; பு தொழிற்பெயர்விருதி. மறை எ - து வே லைப் பிரயோகிக்கும் மந்திரம். இன் ஆரத்தந்த எ - து இராவணன் பகைவ ரை அவ்வேலால் வென்று இன்பமனுபவிக்கும்படி என்க.

86. வன்றிறலி ராவணன்பின் மற்றொருதே ரேறிப்பொன்
னொன்றியவி லங்கையுற வோர்ந்ததாம-னன்றெனப்போய்
மாமருந்து வெற்பெடுத்து வந்திடச்சு சேணெனடு
தாமருந்து நல்கியிட்டா னாய்ந்து.

வன் திறல் இராவணன் = வலிய வெற்றியையுடைய இராவணன், பின் மற்று ஒரு தேர் ஏறி = பின்பு வேறொருதேரி லேறிக்கொண்டு, பொன் ஒன் றிய இலங்கை உற = பொன்மயமாய்ப் பொருந்திய இலங்கையை அடைய, அநாமன் ஓர்ந்து = அநாமன் (அதை) அறிந்து, நன்று என போய் = நல்லது என்று நினைத்து (வடதிக்கில்) சென்று, மா மருந்து வெற்பு எறித்து வந்திட = பெரிய மருத்துமாமலையை எறித்துக்கொண்டு வந்து சேர, சுசேணன் = சுசே ணன் என்னும் வானரன், ஆய்ந்து ஆம் மருந்து எறித்து = (அம்மலையில்) ஆராய்ந்து (சோர்வை நீக்குவது) ஆகிய மருந்தை எறித்து, நல்கியிட்டான் = (இல க்குமணனுக்குக்) கொடுத்தான்.

நன்று என்றது இங்கு இகழ்வுக் குறிப்புச்சொல். “கற்கறித்து நன்கட் டாய்” என்றும்போலும். சுசேணன்—வானரர்களுக்குள் ஒரு வைத்தியன்.

87. உய்த்தினவன் முன்போலு யிர்த்தெழுவன். தாசாதி
வந்தவது மாற்குடிக மன்குற—வந்தமலை

புள்ளவழி பன்னாள்மீட் டிய்த்துவாத் தானவர்கோன்
பெள்ளினதே ருந்துவந்தான் போர்க்கு.

இளவல் = இலக்குமணன், உய்த்து முன் போல் உயி்த்து எழுவன் = பிறகுந்து முன்போல் சுவாசம்விட்டுக்கொண்டு எழுந்தவுன், தாசாதி வந்த

அதுமாத்ரு முகமன் கூற—இராமபிரான் (அம்மலைபைக் கொண்டு) வந்த அதுமானுக்கு உபசாரமொழிகளைச் சொல்ல, அன்னான் = அவ்வதுமான், அந்த மலை உள்ள உழி மீட்டு உய்த்து வர = அந்த மருந்துமாமலையை முன் இருந்த விடத்தில் வைத்துத் திருமபிவர, தானவர் கோன்—இராவணன், போர்க்கு பொன்னென தேர் ஊர்ந்து வந்தான்—புத்தஞ்செய்வதற்கு விரைந்து தேரைச் செலுத்திக்கொண்டு வந்தான்.

பொன்னென - விரைவுக்குறிப்பிடைச்செய்தால் மீட்டு - செய்தென்எச்சம்.

88. திக்குனைத்தும் வென்றவடற் தேரினின்னு ~~தூராவர்க்கான்~~
~~றொச்சமு~~ மாற்றச் ~~சுனாசீரன்~~ ~~நுக்கதன்ன~~
 மேற்குப்படி நின்றபொர லென்னுத்தேர் மாதலிநீ
 போந்துதவு கென்றான் புரிந்து.

தானவர் கோன் = இராவணன், திக்கு அனைத்தும் வென்ற அடல் = திசைகளைமெல்லாம் வெற்றிகொண்ட வலிமையுடைய, தேரினின்னு தொக்க சமர் ஆற்ற = தேரிவிருந்து (சேனைகள்) கூடிய போரைச்செய்ய, சுனாசீரன் = இறதிரன், ஏந்தல் படி நின்று பொரல் = அரசனாகிய இராமபிரான் பூமியினின்று போர்செய்தல், தக்கது அன்று ஆம் என்னு = தகுதி அன்றாமென்று, புரிந்து = விரும்பி, மாதலி = மாதலி என்னும் சாரதிமைநோக்கி, நீ போந்து = நீ (அவ்விடம்) சேர்ந்து, தேர் உதவுக என்னுன் = (நமது) இரதத்தை (இராம பிரானுக்குக்) கொடுத்து உதவிசெய்யக் கடவை என்று சொல்லினன்.

மாதலி - இறதிரனது தேர்ப்பாகன். உதவுக ஈறுகெட்டது. என்னு என்னும் எச்சம் புரிந்து என்னும் எச்சங்கொண்டது.

~~சுனாசீரன்~~ - வடமொழித் தற்பவம்; சேனையின் முன்னிற்பவன்.

89. மாத்தூரன்பூ ணவ்விரத மாதலியென பான்கொணர்ந்
 தேத்தியுதி லேறுகென வேறினனும்—சீர்த்தடுவழிற்
 மங்கவரை மேற்குவட்டிற் றுவுசிங்க வேறென்னச்
 செங்கமலக் கண்ணா கிறந்து.

மா திரன் பூண = குதிரைக்கூட்டங்கள்பூண்ட, அ இரதம் = அந்தஇரதத்தை, மாதலி என்பான் கொணர்ந்து = மாதலியென்னுஞ்சாரதி கொண்டு வந்து, ஏத்தி இதுல ஏறுக என = (இராமபிரானைத்) துதித்து இத்தேரில ஏறக் கடவீர் என்றுசொல்ல, செம் கமலம் கண்ணான் = செந்தாமரைமலர் போலும் கண்களையுடைய இராமபிரான், சீர்த்த எழில் தங்கம் வரை மேல் குவட்டில்—சிறந்த அழகிய பொன்மயமான மேருமலையின் மேலுள்ள உச்சியில், தாவு சிங்கம் ஏறு என்ன = தாவுகின்ற ஆண்கங்கத்தைப்போல, சிறந்து ஏறினன்—சிறப்புற்று ஏறினன்.

தங்கவரை உவமானம்; தேர் உவமேயம்; சிங்கம் உவமானம்; சிங்க மணிகண்ணான் உவமேயம்; ஏறுதல் பொதுத்தன்மை. ஆல் அணைநிலை.

90 தேரே திராவணனுஞ் செங்கோ ஸீராகவனுஞ்
குரோ டெதிர்த்துமண்ணிற் சூழ்திசையிற்—குரூரில்
வேட்புற்றார் வில்லிற்றம் விஞ்சைகள்தரட் டித்திரிந்து
சூரட்புற்றா செல்லிவேழ நாள்.

தேர் ஏறு—தேர்களில் ஏறிப், இராவணனும் செங்கோல் இராகவனும்—
இராவணனும் நீதியையுடைய இராமபிரானும், குரோடு எதிர்த்து—வலி
மையோடு எதிர்த்து, மண்ணில் சூழ திசையில் குர் ஊரில் திரிந்து—மண்ணு
லகத்திலும் சூழாததிக்குகளிலும் விண்ணுலகத்திலும் வெருட்டித்திரிந்து,
வேட்பு உற்ற ஆர்—விருப்பங்கொண்டு (தமமை) அடைந்திருக்கிற, வில்லில்
தம் விஞ்சைகள் காட்டி—வில்லினால் தம் தம் விததைகளைக் காட்டி, எல
இரவு ஏழ் நாள்—பகலும் இரவும் (நீங்காது) எழுதினம்வரை, சூரட்பு உற்
றார்—போர்செய்தலை யடைந்தனர்.

தேர்ஏறு என்றவிசேடணத்தை இராவணனுக்கும் இராமபிரானுக்கும்
கொள்க. ஏறு வில்லுத்தொகை. செங்கோல்—நேர்மையாகிய துலாக்கோல்;
அது நீதிக்கு உவமவாகு பெயராயிற்று. விஞ்சை—தனுவித்தை. வேட்புற்று
ஆர்வில் எ-து வில்லுகள் தாமேவிய்விருவரையும் அடைந்திருக்கின்ற?

91. தீயவன்ரோ ஸுலைந்துஞ் சென்னிபத்துங் தாகுத்தன்
பாயுமன்பி னாற்றுணிப்பப் பண்டுபோ—லாய்முனைத்து
மீட்டுமெதிர்த் தானவற்றை வீந்தமென வாயிரக்கான்
மாட்டியறுத் தாங்குவித்தான் மற்று.

காசுத்தன்—இராமபிரான், தீயவன் தோள் நால ஐந்தாம்—கொடியவ
னாகிய இராவணனது இருபத்தோள்களையும், சென்னி பத்தும—பத்துத்தலை
களையும், பாயும் அமர்நால் தணிபப—பாயகின்ற பாணங்களினால் துண்டு
கொக்கவர, பண்டுபோல ஆய முனைத்து—முன்போலாகி முனைக்கப்பெற்ற,
மீட்டும் எதிர்த்தான்—மறுபடியும் (இராவணன்) எதிர்த்துப்போர்செய்த
என், (இராமபிரான்), மற்ற ஆயிரக்கால மாட்டி அவற்றை—மீட்டும் ஆயிர
முறை(பாணங்களால்) புட்டி அததோள்களையும் தலைகளையும் அறுத்து விரதம்
என குவித்தான்—அறுத்து விரதமலையைப்போலக் குவித்தான்.

இராவணனுடைய தோள்தலைமுதலிய உறுப்புக்கள் அறுட்டால் மீட்
டும் உண்டாகுதல பிரமதேவனாக கொடுக்கப்பட்ட வரத்தால் என்க. மீட்டும்
உம்மை இறந்தகுத்தழிபுயது. மற்ற - வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது.

92 சாகரத்திற் கொப்புரைக்கிற் சாசரமே யொப்பர்நீண்
மாகமத னுக்கொப்பம் மாகமே—யேருகளை
பேற்றுசிலை கைக்கொண் டிராமனுமி ராவணனு
மேற்றசமர்க் கஃதே யினை.

சாகரத்திற்கு ஒப்பு உரைக்கில்—கடலுக்கு உவமை கொடுத்துவிட்டது,
சாசரம் ஏ ஒப்பு ஆம்—அந்தக்கடலை ஒப்பாகும், நீண்—நீண்டது, இராமனும் அது

இவ்வுத்தப்புகாயத்திற்கு உவமை, அமாகம் ஏ—அந்தபுகாயமேயாம், (அன்போல்) ஏது என ஏற்றுச் செல்லுகின்ற அம்புகளைப்பூட்டுகின்ற, எனைகை கொண்டு—வில்லுகளைக்கைகளிற் கொண்டு, இராமனும் இராவணனும்—இராமபிரானும் இராவணனும், ஏதற் சமர்க்கு—எதிர்த்துசெய்யும்பேருக்கு, இனை அஃது ஏ—உவமை அந்தப்போரேயாம் (மற்றொன்றில்லை என்றபடி)

ஏகாரம் மூன்றும் தேற்றப்பொருளன. உழ்வுமகள் என். இது உவமையணி.

93. எய்ப்பில் இராமனய னேவை யிராவணன்மே
வயப்பவரம்போழந்தாவி யுண்ணுவவன்—மெய்ப்புரங்கீழ்
வீழ்ந்ததுதான் முன்னோரும், விண்ணவர்பெய்ப்புமாரி
வீழ்ந்ததுதான் முன்னோ விரைந்து.

எய்ப்பு இல்—(போரில்) சேர்வில்லாத, இராமன்—இராமபிரான், அயன் ஏவை—பிரமாத் திரத்தை, இராவணன்மேல் உயப்ப—இராவணன்மேல் பிரயோகிக்க, (அது), உரம போழ்ந்து ஆவி உண்ண—மாற்பைப்பிளந்து உயிரை உணர்விட, அவன்—அவ்விராவணனது, மெய்ப் பரம் கீழ் வீழ்ந்தது—சரீரமாகிய பாரம பூமியில் விழுந்ததானது, முன்னோ—முன்போ, சூழ் விண்ணவர் விரைந்து பெய்—சூழ்ந்துள்ள தேவர்கள் விரைவாயப்பொழிந்த, பூமாரி வீழ்ந்தது—மலர்மழை (பூமியில்) விழுந்ததானது, முன்னோ—முன்போ, (இவ்விரண்டில் எதுமுன்வீழ்ந்ததோ என்றபடி).

ஒகாரம் உ - ம வினப்பொருள; தேவர் இராவணசங்காரத்தை எதிர் கோக்கித் துராதலின் இராவணனிறந்து உடல் வீழ்ந்ததும் மகிழ்ச்சியால் பூமாரி விரைந்துபொழிந்தனர் என்க.

94. சந்திரனும் சம்பார்த்துத் தாழ்த்துருந்து பெய்கதிராம்
சந்திரகாந்தம் குடம் வீழ் தாரையினான்—முந்துநனை
சாலரக்கர் கோன்றலைகள் சாங்குளத்தி னிற்புரண்ட
காலகதி யார்கடப்பார் கண்டு.

சந்திரன்—சந்திரனாவன், அற்றம பார்த்து தாழ்த்து இருந்து—(இராவணனது) சமயம்பார்த்துத் தாமதித்திருந்து, பெய் கதிரால்—வீக்கின்ற கிரணங்களினால், சந்திரகாந்தம் குடம் வீழ் தாரையினான்—சந்திரகாந்தம் என்னும் கல்லாலாகிய குடத்தினின்று வீழ்கின்ற நீர்த்தாரைகளினால், முந்து நனை—முறகாலத்தில் நனைத்திருந்த, சால் அரக்கர் கோள் தலைகள்—மிருந்த அரக்கர்தலைவனாகிய இராவணனது பத்துத்தலைகளும், சாம காத்தினில் புரண்ட—(இராமபாணத்தினால்) இறப்புண்ட போர்க்களத்தில் (காக்கைகழுநுட்களால்) புரண்டன; (அதனால்), காலகதி கண்டு கட்டப்பார் யார்க்கெடுவதற்கு எதிர்த்து வரவருகையைத்தெரிந்து (அதை) நீக்கவல்லவா எவருள்ளார்? (அருளுருபின்பெய்ந்தபடி)

முத்துநனைகளைச் ச - து இராவணன் கிராமம் இடத்திற்கு வந்து ஆதரத்திலிருந்ததும் அங்குமேலே தூங்குகின்ற சந்திரகாந்தக்கந்தூரத்தில் சந்திரன் காத்துக்கொண்டிருந்து தன்கிரணங்களை வீச, அதனால் அக்குடத்தின் துவாரத்தால் வீழ்ந்த கிரால் நனைந்தவை எங்கேவெறுப்பொருள்வைப்பதணி.

95. ஒன்பாளும் வாய்களையு முண்ணும்வா யாக்கிலன் னீ
ண ஸ்பாச முற்றுமுக டாகிலனே—தின் பார்யா
ரென்றயனை நிந்தித்த வீருடசை போர்க்களத்துத்
தின்றிரத்த முண்பேய்த் திரள்.

போர்க்களத்து = யுத்தகளத்தில், ஈருள் தசை தின்று = (பிணங்களின்) ஈரலையும் மாமிசத்தையும் தின்று, இரத்தம் உண் பேய் திரள் = இரத்தங்குடிக்கின்ற பேய்க்கூட்டங்கள், ஒன்பால் ஆம் வாய்களையும் = (சரீரத்திலுள்ள) ஒன்பது துவாரங்களையும், உண்ணும் வாய் ஆக்கிலன் = உண்ணுகின்ற வாய்களாகப் படைத்திலென்றும், வீண் அன்பு ஆகம் முற்றும் = பயனற்ற அன்பு வைக்கப்பட்ட சரீரமுழுதும், அகடு ஆக்கிலன் = வயிறு கப்படைத்திலென்றும், தின்பார் யார் என்று = (இம்மாமிசமுதலியவற்றைத்) தின்னுமவர் யாவருள்ளாரென்றும், அயனை நிந்தித்த = (தம்மைப்படைத்த) பிரமதேவனை நிந்தித்தன.

ஒன்பதுவாய்கள் - சரீரத்திலுள்ள கண் செவி நாசி வாய் முதலிய நவத் துவாரங்கள். தின்பார் யார் ச - து மாமிசங்கள் மிகுந்துள்ளனவாதலின் என்க. நிந்தித்த-அஃநினைப்பலவன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்று. ஏ-ஈற்றசை.

96. வித்தைமிகு தேவரிசை மேவினர்பொய் பொய்த்ததுநற்
சத்தியநீ டனமந் தலையெடுத்த—வெத்திசையும்
வேதத் தொழுக்கம் விராவியது பெய்தனவான்
மாதத்தின் மூன்று மழை.

வித்தை மிகு தேவர் இசை மேவினர் = கல்வியிருந்த தேவர்கள் (இராம பிரானது கீர்த்தியைப்) புகழ்தலைபடைந்தனர் (துதித்தனர் என்றபடி), பொய் பொய்த்தது = பொய்யமையானது பொய்யமையாயிற்று (ஒழிந்ததென்றபடி), நல் சத்தியம் நீள் தன்மம் தலையெடுத்த = நல்லமெய்யமையும் மிகுந்த தருமங்களும் விருத்தியாயின, எ திசையும் வேதத்து ஒழுக்கம் விராவியது = எத்திக்குகளிலும் வேதநடை பரவியது, மாதத்தில் மூன்று மழை பெய்தன = ஒவ்வொரு மாதத்திலும் மூன்றுமழைகள் பொழிந்தன.

அறங்களை அழித்துக்கொண்டிருந்த இராவணன் முதலிய கொடிய இராக கதர்கள் அழிந்தமையால் தேவர்புகழ்தல் முதலியவை நிகழ்ந்தன என்க. ஆல் அசை. பெய்தன வான் என்பதற்கு, வான் = மேகங்கள், மாதத்தில் மூன்றுமழைகளைப் பெய்தன எனவும் பொருள்கொள்ளலாம்.

பேரருடிகளிடம்.

7. விமலன் நோக்கி விமல கிராவணற்குச்
சேடி மிக்கருமஞ் செய்குகெனக்—கேடி லவன்
வேதவிதி யாற்றான் விரைந்தியற்றி யண்ணலினைப்
பாதமலர் தாழ்ந்துகின்றான் பாங்கு.

விமலன்—இராமபிரான், வீடணனை நோக்கி—வீட்டணனைப்பார்த்து,
இராவணற்கு ஈமக்கருமம்—இராவணனாகிய உனது சேட்டனுக்கு உத்தர
பை, சேடி உற செய்குக என—பெருமையாகச் செய்யக்கடவை என்று
சொல்ல, கேரி இல் அவன்—அழிவில்லாத அவ்வீட்டணன், வேத விதியால்
விரைந்த இயற்றி—வேதவிதிப்படி விரைவில் செய்துமுடித்து, அண்ணல்
இனை பாதமலர் தாழ்ந்து—இராமபிரானது திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி,
பாங்கு நின்றான்—அருகுவந்து நின்றான்.

ஈமக்கருமம் எ - து இறந்தவர்க்குப் பின்னுள்ளார் செய்யுங் கடமைக்
கிருத்தியம். விமலன் - மலரகிதமானவன் ; வடசொல். தான் - அசைநிலை.

98. பேரருட்டேன் வெள்ளப் பெருக்கூற்று செங்கமல்
மோரிரட்டை கொள்காரொன் றுள்ளதே-னேருமண்ணல்
பின்னவனை நோக்கியினனே பெட்டினினிவ் வீடணற்குப்
பொன்னமுடி சூட்டுகென்றான் போந்து.

பேர் அருள் தேன் வெள்ளப்பெருக்கு—மிக்க கருணையாகிய தேன்
வெள்ளப்பெருக்கை, ஊற்று—கொட்டுகின்ற, செம் கமலம் ஓர் இரட்டை
கொள்—ஒப்பற்ற இரண்டு செந்தாமரை மலர்களைக் கொண்டிருக்கிற, கார்
ஒன்று உள்ளதே—மேகம் ஒன்றிருந்தால், நேரும் அண்ணல்—ஒப்பாகத்
தக்க இராமபிரான், பின்னவனை நோக்கி—இலக்குமணனைப்பார்த்து, இன்
னே போந்து—இப்பொழுதே (நீ இலங்கையில்) புருந்து, இ வீடணற்கு—
இந்த வீட்டணனுக்கு, பெட்டினி—பொன்னம் முடி சூட்டுக என்றான்—வீரு
ப்பத்தோடு பொன்னாலாகிய கிரீடத்தைச் சூட்டி வருவா யென்ற சொல்லி
யேவின்.

இரட்டைச்செங்கமலங்கொள் கார் நேரும் எ - து இல்பொருளுவமை.
இராமபிரான் வீட்டணனுக்குத் தான்நேரிற்சென்றுமுடிசூட்டாது இலக்கும
ணனை ஏவியது என்னையோவெனின்? தான் இலங்கையுட்புகின் அங்குள பொ
ருள்களிலேதேனும் அவாவப்படுமென்பது போலும். அருட்டேன்—உருவகம்.

99. இந்துபகல் வைய பிராமன் சரிதமுள்ள
நந்தவினாட் காறுநீ நற்றிசையுள்—செந்திதி
யோட்டிவிலகி கைப்பதியை யோம்புகெனப் பொன்மோலி
சூட்டினனன் னூர்கிளவல் சூழ்ந்து.

அன்றுக்கு இளவல்—அவ்விராமபிரானுக்கு இளையோனாகிய இலக்கும
ணன், சூழ்ந்து—ஆலோசித்து, இந்து பகல்—வையம் இராமன் சரிதம்—சந்தி
(1)

ரணம் குரியனும் உலகமும் இராமாயணமும், உள்ள நத்தல் இவ்வகை கா
றும் = நினைத்திருக்கின்ற அழிவில்லாத காலம்வரையும், கால் இசையும்
செம் திகிரி லுட்டி = நீ நான்குதிக்குக்களிலும் செம்மையாகிய ஆஞ்சுகாக்கா
ஞ்செலுத்தி, இலங்கைப்பதியை ஒம்புக என = இலங்காபுரியைக் காப்பாய்
(விபீடண) என்று சொல்லி, பொன் மோலி சூட்டினன் = பொன்னாலாகிய
முடியை (அவனுக்குச்) சூட்டினன்.

காறும்-காலவரையைக் குறிக்கும் இடைச்சொல். உம் முற்றம்மை.
மோலி - மௌலி என்னும் வடமொழி மருஉ. நத்தலில் நான் காறும் என்
மது விபீடணன் சிரஞ்சீவியர் எழுவரில ஒருவனாவான்.

100. பூண்டமுடி யோன்றரான், புத்திரன்முன் நெல்லவர்க்கு
மாண்டவர்வேண்டாவெனவுமம்மணிப்பூண்-வேண்டநல்கி
வந்திறைதா டாமுவது மானுடன் போய்க்கொண்டு
வந்திடென்னில் லாணையென்றான் மன்.

பூண்ட முடியோன் = கிரீடஞ்சூட்டப்பெற்ற விபீடணன், சூரன் புத்தி
ரன் முன் நெல்லவர்க்கும் = குரியபுத்திரனாகிய சக்கிரீவன் முதலிய எல்லார்க்
கும், அம் மணி பூண் = அழகிய இரத்தினபரணங்களை, ஆண்டு அவர் வேண்
டா எனவும் = அப்பொழுது அவர் வேண்டா என்றவெறுக்கவும், வேண்ட
நல்கி = விரும்பும்படி கொடுத்து, வந்து இறை தான் தாழ்வந்து இராம
பிரானது திருவடிகளை வணங்குமன் = இராமபிரான், அநுமானுடன் நீ போய் =
அநுமானுடன் நீ சென்று, என் இல்லாளை = எனது மனைவியாகிய சீதையை,
கொண்டுவந்திடு என்றான் = கொண்டு வருவாய் என்று சொல்லினன்.

வேண்டா - அஃறிணைப் பலவின்பாற் டடர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.
வந்திடு - இடு பகுதிப்பொருள் விருதி.

101. அன்னவுரை கேட்டரகக னஞ்சனைசே யோடேகி
மன்னியசோ நக்காவின் மங்கலஞ்சொம் - மன்னதனை
மாயமருங் கிற்குமு வாய்சிவிகை யேற்றிவந்து
நாயகன்முன் பால்விடுத்தான் என்று.

அன்ன உரை கேட்டு அரக்கன் = (இராமபிரானருளிய) அந்தச்சொல்லைக்
கேட்டு விபீடணன், அஞ்சனை சேயோடு ஏகி = ஆஞ்சுகையனுடன் சென்று,
அசோகக்காவில் மன்னி = அசோகவனத்தில் அடைந்து, மங்கலம் சொற்று =
மங்கலவாழ்த்துக்களைச்சொல்லி, அன்னதனை = உலகமாதாவாகிய சோபிராட்
டியை, ஆயம் மருங்கில் சூழ = மாதர்கூட்டம் பக்கங்களில் சூழ்ந்துவர, ஆய்
சிவிகைஏற்றிவந்து = ஆராயத்தக்க பல்லக்கிலேற்றிக் கொண்டு வந்து, நாயகன்
முன்பால் நன்று விடுத்தான் = இராமபிரானது முன்னிடத்தில் நன்மையாக
விட்டனன்.

ஆய் சிவிகை - வினைத்தொகைகினைத்தொடர். ஏகி மன்னி சொற்று
ஏற்றி வந்து விடுத்தான் எனமுடிக்க. சொற்று - சொல் பகுதி, இடைக்கினை,
உன்னியெச்சவிருதி.

102. ~~சான்றிதழ்~~ நோக்கியென்பீர் தாவர தரக்கரைவான்
மேனிவழிப் போக்கினை மீட்டனனின்—மேனசையான்
மீட்டினி யானிற்கு வேண்டுழிச்செல் தென்றுரைத்தான்
பாட்டினிசைபோலும் பதி.

பாட்டின் இசை போலும் பதி—பாட்டினது இசையைப் போன்ற நாயகனாகிய இராமபிரான், சான்றியை நோக்கி—சீதையைப்பார்த்து, யான்—நான், என் சீர் தாவரது—எனது இராசதரும் கடைமைக்காக, அரக்கரைவான்மேல் நிலவ் போக்கி—இராக்கதர்களை வீரசவர்க்கத்தில் பொருந்தும் படி கொன்று, நினை மீட்டனன்—உன்னைத் திருப்பிக்கொண்டேன்: நின் மேல நசையால் மீட்டினன்—உன்னிடத்துள்ள ஆசையினால் (உன்னைத்) திருப்பினேன்ல்லேன்: நிற்கு வேண்டுழி செலக—உனக்கு வேண்டுமிடத்திற்கு (இனிநீ) செல்வாய், என்று உரைத்தான்—என்று சொல்லினன்.

சீர் எ - து இங்கு கூத்திரியத்தன்மையை. பாட்டினிசைபோலும் பதி எ - து கீதப்பாட்டை விட்டுப்பிரியாத இசையொலியைப்போல் சீதாபிராட்டியை விட்டுப் பிரியாத நாயகன் என்க; பிரியாக்காதலுடையானியும் சீதை இராக்கதபூமியில் வசித்ததனால் அங்ஙனங் கூறினன் என்க.

103. என்றகொடுஞ் சொற்கேட் டிலக்குவனை நோக்கியொளி
யொன்றிமி ரங்கி புதவுகென—வன்றிரப்ப
வையனரு ளாளைவ லாக்கழற்புக் காளதற்பால்
வெப்புதழற் போன்றாள் விரைந்து.

என்றகொடு சொற்கேட்டு—என்றசொல்லியகொடியசொல்லைக்கேட்டு, அன்று—அப்பொழுது, கற்பால் வெய்யதழலபோன்றாள்—கற்புடைமையால் வெம்மையான அக்கினியைப் போன்றவளாகிய சீதாபிராட்டி, இலக்குவனை நோக்கி—இலக்குமணனைப்பார்த்து, ஒளி ஒன்றி நிமிர் அங்கி உதவுக என—ஒளி பொருந்தி ஒங்கிய நிலை (உண்டாக்கித்) தாக்கடவை என்று, இரப்ப—இரந்து வேண்டிக்கொள்ளலும், இவ்வல்—இலக்குமணன், ஐயன் அருளால் ஆக்கு—இராமபிரானது கட்டினையால் உண்டாக்கிய, அழல் விரைந்து புக்கான்—நீயில் விரைவில் வீழ்ந்தான்.

தழற்போன்றாள் தழற்புக்கான் எ - து கற்பின் வலியால் இத்தழலை யுஞ் சயிப்பான் என்றும் குறிப்பு. ஆக்கு - வினைத்தொகை.

104. துவ்வெரிநா குத்தனைநெர்ந் தன்னையுயி ராவணன்முன்
வெளவவர வென்பான் மறைந்திடலிந்—துவ்வொடியா
னாண்டியற்று மாயையினை யாயிழையென் மேற்கொணர்ந்தா
னின்மூழிந்த தம்மாயை யே.

அ எரி—அவவக்கினிதேவன், காகுத்தனை நெர்ந்து—இராமபிரானை நோக்கி, இராவணன் முன் அன்னையை வெளவ வர—இராவணனானவன் முன்பு சீதாபிராட்டியைத் திருடிக்கொண்டு போகும்பொருட்டு (பஞ்சவடிக்கு) ந்து

என்பால் மறைத்திடலும் = (அவர் அஞ்சி) என்னிடத்தி னிருந்துகொள்ளீ லும், யான் துவ்வொடு ஆண்டு இயற்றமாநான் விரயத்தடங் அப்பொழுது உண்டாக்கிய, மாயையினை = மாயாசீதைவடிவத்தை, ஆயிழை என்ற ஏ கொணர்ந்தான் = (உண்மையான) சீதை என்ற நினைத்தே இங்குக் கொண்டு வந்தான்: அ மாயை ஈண்டு அழிந்தது ஏ = அந்த மாயாசீதைவடிவம் இங்கு அழிவுற்றது.

ஏகாரம் - உ - ல், முன்னது தேற்றம், பின்னது ஈற்றகை, மாயாசீதை எ - து அக்கினிதேவன் மாயையினால் உண்டாக்கிய சீதைவடிவம்போன்ற ஒரு பொய்வடிவம். இது குளகம்.

105. என்பாற்கொள் சீதை யிவளென்ன விட்டிவளை வன்பாய்த்தீ யோன்றீண்டின் மாய்ந்திவென்று முன்பே ரையுறல்கொள் வாயென்று நம்புயனுஞ் சம்புவுந்தன் னையனும்வர் தஃதுரைத்தா ராங்கு.

என்பால் கொள் சீதை = என்னிடத்து ஒளித்துக்கொண்ட உண்மைச் சீதை, இவள் என்ன = இவளே என்று சொல்லி, விட்டி = (தன்னுளிநூறு வெ ளியில்) விட்டி, இவளை தீயோள் வன்பாய் தீண்டின = இவ்வுண்மைச்சீதையைக் கொடியவனான இராவணன் வலிந்து தொட்பிருந்தால், முன்பே மாய்ந்தி லவன் = முற்காலத்திலேயே இறந்திருப்பான்: நீ ஐயுறல் = நீ ஐயங்கொள் ளற்க: கொள்வாய் என்றான் = (இவளை) பெற்றுக்கொள்வாயென்று (அக்கி னிதேவன்) கூறினான்; அம்புயனும் சம்புவும் தன் ஐயனும் = (அப்பொழுது) பிரமதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியும் (சுவர்க்கலோகவாகியா யிருக்கின்ற) தன்பிடவாகிய தசரத சக்கரவர்த்தியும், ஆங்கு வந்து அஃது உரைத்தார் = அவ்விடத்துவந்து அக்கினிசொல்லியதையே (இராமபிராஸங்கு) சொல்லினார்.

முன்பே மாய்ந்திவென் எ - து முன்பு இராவணன் லகலைக்குச்சென்று மீளும்போது வேதவதி என்பாளை விருமபி வலிகுபற்ற அயர் கடிந்து 'எந்த மாதரை நீ வலிந்து பற்றினாலும் உத்தலை வெடிக்கக்கடவது' என்றுகொடுத்த சாபத்தால் என்க.

ஏ - தேற்றம். ஐயுறல் - எதிர்மறை விடங்கொள் வினைமுற்று.

106. அன்னவர்பூந் தாளிதைஞ்சி யாய்ந்துபின்னாற் சீசான கியைக் கன்னவிரோட் காருத்தன் கைக்கொண்டான் - வன்ன மலரப் பொன்னார் மிதிலையில்லிற் பூட்டிவளை இக் கைக்கொண்ட வர்நா ளினு முவகை யார்ந்து.

கல் நவில் தோள் காருத்தன் = உலத்தோடு பழைய புயங்கோயுடைய இராமபிரான், ஆய்ந்து = அவ்வுண்மையை ஆராய்ந்து, அன்னவர் பூ தாள் இதைஞ்சி = அம்மலரின் அழகிய பாதங்களை வணங்கி, பின்னாற் சீசான கியை = பின்பு சீதாபிராட்டியை, வன்னம் மலர் பொன் ஆர் = நிரமமைந்த தாமரை மலர்த்தி நமகன் வசிக்கின்ற, மிதிலையில் லில் பூட்டி வளை = மிதிலாபுரியில் வில்லைப்பூட்டி வளைத்து, கைக்கொண்ட அ ராளினும் = கைப்பிடித்த

போர்புரிகாண்டம்.

கை ஆர்ந்து=அதிகமகிழ்வை அடைந்து, கைக்கொண்
க்கொண்டனன் (சுவீகரித்தான்என்றபடி).

௪௩ அந்நாள் ௭ - து பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொண்ட திரு

—ஐந்தாம்வேற்றுமை ஓப்புப்பொருள். உம் - உயர்வுகிறப்பு.

என்னும் ஓச்சம் வளைஇ என அளபெடுத்தது. உலம்—உருண்ட
“கற்கண்ணஞ்செய்ததோள்மைந்தர்” என்று சேவகசிந்தாமணிநாமகனி
மீம்பகத்தும் உள்ளது.

107 தந்தையடி யைத்தாழ்ந்து தாயைப் பரதனைமுன்
னிந்தையினு னீத்தசின நீத்தவனு—நந்தராணி
யங்குலத்தி னுக்குரிமை யாளவர நல்குகென்றான்
றங்குநில நேர்பொறையான் சார்ந்து. *சுருப*

தங்குநிலம் நேர் பொறையான்=நிலபெற்ற பூயியைப் போன்ற
பொறுமையையுடைய இராமபிரான், தந்தை அடியை சார்ந்து தாழ்
ந்து=பிதாவாகிய தசரதசக்கரவர்த்தியின் பாதங்களைக் கிட்டி வண
ங்கி. தாயை பரதனை=தாயாகிய கைகேசியையும் பரதனையும், முன்
நிந்தையினால்=முன்பு அவர் செய்த நிந்தையான செய்கையினால், நீத்த
சினம் நீத்து=லிலக்கிய கோபத்தை நீக்கி, அவனும்=அப்பரதனும், நம்
தராணி அம் குலத்தினுக்கு=நமது அழகிய சூரியகுலத்திற்குள்ள, உரிமை
ஆவ வரம் நல்குக என்றான்=உரிய பொருள்களை ஆளும்படி வரங்கொடுத்த
திருக என்று கேட்டனன்.

சினம் ௭ - து முன் கைகேயி கேட்டவரத்தால் தசரதர் அவனை இகழ்ந்து
நீக்கி அவர் மகனாகிய பரதன் னுனி அரசரிமையனடயா னெனச் சொல்லிய
கோபம் என்க. நிலம் நேர் பொறையன் ௭-து “அகழ்வாரைத்தாங்கு நிலம்
போலத் தமமை, ஓங்குவார்பொறுத்த மலை” என்றதனால் பூயியை உவமை
சொல்லப்பட்டது. அவனும் என்றதில் உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

108. வானின் நிழிந்துவந்த மன்னன் தயரதனு
மேனின்ற வாசை மிகுதியின்மண்—பானின்ற
மைந்தனைமார் போடு மகிழ்ந்துதழீஇ நல்கரிய
வந்தவரந் தந்தனனென்றான்.

வான் றது நிழிந்து வந்த=சுவர்க்கத்திலிருந்து இறங்கிவந்த, மன்னன்
தயரதனும்=அரசனாகிய தசரதனும், மேல நின்ற ஆசையிருதியின்=
மேலாயிருக்கின்ற ஆசையினதுமிகுதியால், மனபால் நின்ற மைந்தனை—
பூயியில் நிற்கின்ற தன்புத்திரனாகிய இராமபிரான், மகிழ்ந்து மார்போடு
தழீஇ=களித்து மார்பில் தழுவிக்கொண்டு, நல்கு அரிய அந்த வரம்=கொடு
த்தம்கரிய (இராமபிரான் கேட்டுக்கொண்ட) அந்தவரத்தையும், தந்தான்
என்றான்=கொடுத்தான் என்று சொல்லினன்.

உம்மை—உயாவுளறபடி. கங்கு—முதலிலைத் தெ
னுருபு தொக்கது.

க0௯. இந்திரனு மோர்வரங்கே னென்னவிரா
ருந்தம்பால் வீழ்கவிக ஞய்தலென—வந்தவா
மன்னு னளிக்கவுயிர்த் தவ்வா னரங்களண்ணல்
பொன்னுர்தா டாழ்ந்த பொலிந்து.

இந்திரனும் ஓர் வரம் கேள் என்ன=(அங்கு வந்த)இந்திரனும்
பிரானே நோக்கி ஒருவரம் (என்னைக்) கேட்டுக்கொள்க என்றுசொல்ல,
இராமன்=இராமபிரான், தீயோர் உந்து அம்பால் வீழ கவிகள்=கொடிய
இராக்கதர் ஏவிய பாணங்களினால் இறந்து விழுந்துகிடக்கின்ற வானரங்கள்;
உய்தல் என=பிழைத்தெழுதலாம் என்று கேட்க, அன்னான் அந்த வரம்
அளிக்க=அவ்வந்திரன் அவ்வரங்கொடுத்தலும், அவ்வானரங்கள் உயிர்த்து=
அந்தவானரசேனைகள் பிழைத்துயிர்பெற்று, பொலிந்து=விளக்கமுற்று,
அண்ணல் பொன் ஆர் தாள் தாழ்ந்த=இராமபிரானது அழகுநீரம்பிய திரு
வடிவனை வண்ணங்கி நின்றன.

உம்மை—இறந்ததுதழீஇயது. உய்தல்—பெயர்ப்பயனிலை; தொழிற்
பெயர்.

கக0. விண்ணோர் மறைந்திடலும் வீடண னன் பாலுதவு
பண்ணரும் புட்பகத்தின் பாலிளவன்—மண்ணீர் ற
மாதுகவிச் சேனையொடு வாவினான் காருததன்
சேதுவைபுற் றாரந்தான் நிகழ்ந்து.

விண்ணோர் மறைந்திடலும்=தேவர்கள் மறைந்து சென்றவுடன், வீட
ணன் அன்பால் உதவு=வீடணன் அன்போடு உதவிப, பண ஆரும்=அலக
கரித்த லமைந்த, புட்பகத்தின்பால்=புட்பகவிமானத்தில, காருத்தன்=—
இராமபிரான், இளவல் மண் ஈன்ற மாது=இலக்குமணனும் யாகபூமியினை
கொடுக்கப்பட்ட சீதாபிராட்டியும், கவி சேனையொடு=வானரசேனைகளுடன்
ஆடிப இவர்களோடு, வாவினான்=வினனாகி, திகழ்ந்து=விளக்கமுற்று,
சேதுவை உறம ஆரந்தான்=(முன்பு தன்னால் கடல் உகட்டப்பட்ட) அணை
யையடைந்து பொருந்தியிருந்தான்.

வாவினான் - முற்றெச்சம் கவி சேனை எ - து கவி என்னும் வடசொல்
கவி எனத்திரிந்த தற்பவ மாதவிற் கவிச்சேனை என வலமிருந்தது. சேது
வடசொல்லாதலின் குறமுகரமாகாது ஐஉருபு வந்து புணர உடம்படுமெய்
பெற்றுச் சேதுவை எனப்புணர்ந்தது.

மண் ஈன்ற மாது என்பதற்கு - உலகங்களைப்பெற்ற அன்னையாகிய
இலக்குமிதேவியான சீதாபிராட்டி எனப் பொருள் கொள்ளுமாம்.

போர்புரிகாண்டம் முநீறிற்று.

